

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Διασκευή για Παιδικό Θέατρο

Χαραμή Ευγενία

Αύγουστος 2008

Επικοινωνία: echarami@yahoo.gr



Περιεχόμενα

ΕΙΚΟΝΑ 1- Ένα ορφανό στα σκαλιά της Εκκλησιάς.....	3
ΕΙΚΟΝΑ 2- Οι καμπάνες	7
ΕΙΚΟΝΑ 3- Πριν τη γιορτή	8
ΕΙΚΟΝΑ 4- Το πανηγύρι των τρελών.....	13
ΕΙΚΟΝΑ 5- Ο Φοίβος	17
ΕΙΚΟΝΑ 6- Οι τρεις αστυνομικοί.....	19
ΕΙΚΟΝΑ 7- Η οπισθοχώρηση.....	21
ΕΙΚΟΝΑ 8- Ο Κουασιμόδος μόνος με τ' αγάλματα.....	22
ΕΙΚΟΝΑ 9- Ο Κουασιμόδος μόνος.....	26
ΕΙΚΟΝΑ 10- Το σχέδιο κατά του Κουασιμόδου	28
ΕΙΚΟΝΑ 11- Τα βασανιστήρια του Κουασιμόδου.....	30
ΕΙΚΟΝΑ 12- Ο αστυνόμος Φρόλο θέλει την Εσμεράλντα	32
ΕΙΚΟΝΑ 13- Το λαϊκό δικαστήριο.....	33
ΕΙΚΟΝΑ 14- Το Άσυλο	35
ΕΙΚΟΝΑ 15- Η ασχήμια γνωρίζει την ομορφιά	36
ΕΙΚΟΝΑ 16- Η μετάνοια του αστυνόμου Φρόλο	38
ΕΙΚΟΝΑ 17- Τέλος καλό, όλα καλά !	39
Τέλος	40

ΕΙΚΟΝΑ 1- Ένα ορφανό στα σκαλιά της Εκκλησιάς

Στα σκαλιά της εκκλησίας μια γυναίκα αφήνει ένα μωρό και κρύβεται . Ακούγεται θόρυβος κυνηγητού. Μια φιγούρα χάνεται τρέχοντας στο βάθος. Μπαίνει ο αστυνόμος Φρόλο τρέχοντας και βγαίνει από την εκκλησία ο παπάς λόγω του θορύβου, ο οποίος είναι ο μεγάλος αδερφός του αστυνόμου.

Αστυνόμος: Σταματήστε! Αστυνομία!

Παπάς: Αδερφέ μου τι συμβαίνει;

Αστυνόμος: Έγινε ληστεία εδώ πιο κάτω. Κάποιον είδαν να τρέχει προς τα δω. Άκουσες τίποτα;

Παπάς: Όχι τίποτα.

Αστυνόμος: Μάλλον τον χάσαμε... για σήμερα... Αύριο θα ψάξω για περισσότερες πληροφορίες και αλίμονο του. Δεν πρόκειται να μου ξεφύγει. Έχε και συ το νου σου... μπορεί να κρύφτηκε κάπου εδώ γύρω.

Παπάς: Πόσο θα 'θελα να..

Αστυνόμος: Τι;

Παπάς: Δε σκέφτηκες ποτέ να περάσεις έτσι μόνο για να επισκεφτείς τον αδερφό σου; Πάντα έπρεπε να σε βρίσκω εγώ όπου συνήθως έμπλεκες και να σε γλυτώνω.

Αστυνόμος: Μεγάλωσα αδερφέ!... δεν είμαι πια ο κλέφτης αλλά ο αστυνόμος.

Παπάς: Ο αστυνόμος... κι έκανα τόσα όνειρα για σένα... Από τότε που πέθαναν οι γονείς μας, ο δρόμος που ακολούθησα είχε φάρο εσένα. Ο μικρός μου αδερφός που έπρεπε να μεγαλώσει μ' όλα τα καλά!..να γλυτώσει από την τύχη που φυλάει αυτός ο τόπος για ένα ορφανό. Και σε προστάτεψα!..κανείς δε σου φέρθηκε όπως φέρονται εδώ στα ορφανά. Όμως μπορείς να μου πεις τι λάθος έκανα; Σου πρόσφερα απλόχερα τη μόρφωση που θα σ' έκανε άνθρωπο καλλιεργημένο, σοφό. Κι εσύ αντιδρούσες... λες κι ήσουν ορκισμένος εχθρός όχι μόνο της γνώσης αλλά και κάθε ηθικής συμπεριφοράς!

Αστυνόμος: Μα τι ήθελες να σου μοιάσω; Εγώ είμαι εγώ. Και δε θέλω να γίνω ούτε εσύ, ούτε κανένας άλλος. Σου αρκεί;

Παπάς: Όμως είμαι ο μόνος συγγενής σου... πώς μπορείς να είσαι τόσο σκληρός;

Αστυνόμος: Είσαι αδερφός μου. Φρόντιζες πώς θα μεγάλωνα. Αλλά από δω. Κλεισμένος στο ναό σου – χωμένος στα βιβλία σου! Δε μεγάλωσαμε μαζί.

Παπάς: ... μην το λες αυτό. Ήσουν μικρός... χρειαζόσουν τη φροντίδα μιας μητέρας. Γι αυτό σε άφησα σ' εκείνη την οικογένεια. Αλλά δε σ' εγκατέλειψα. Ήμουν πάντα κοντά σου. Και ο ναός αυτός είναι ακόμα μια απόδειξη της αφοσίωσής μου σε σένα. Σκέψου

λίγο! δεν έκανα δική μου οικογένεια και δε διάλεξα τη σταδιοδρομία που μου προσέφεραν οι επιστήμες που έχω σπουδάσει... γιατί;; ...για να μην απομακρυνθώ. Για να συμπαρασταθώ στο μικρό μου αδερφό.

Αστυνόμος: Ο δρόμος μου είναι πια χαραγμένος. Δε χρειάζομαι τη συμπαράστασή σου – δε χρειάζομαι τις συμβουλές σου. Είμαι αυτός που είμαι και αν για σένα αυτό είναι μια αποτυχία, λυπάμαι.

Παπάς: Είσαι ο αδερφός μου και θα σκιρτάει πάντα η καρδιά μου όταν σε βλέπω.- και θα χαίρομαι πάντα όταν σου μιλάω. Όμως ποτέ δε θα σου χαϊδέψω τα αυτιά με ψευτιές για να έχω την αποδοχή σου.

Αστυνόμος: Κάποιος είναι εκεί !

Παπάς: Μια γυναίκα...

Αστυνόμος: Έλα δω εσύ! αυτή θα είναι !

Παπάς: Γιατί κρύβεσαι; Τι ζητάς;

Αστυνόμος: Είναι η κλέφτρα! Αυτήν είδαν να τρέχει!

Γυναίκα: Όχι

Αστυνόμος: Δώσε αμέσως τα κλοπιμαία και ετοιμάσου για την κρεμάλα παλιοκλέφτρα!

Παπάς: Αδερφέ μου ηρέμησε... / Γυναίκα: Δεν είμαι κλέφτρα

Αστυνόμος: Θα σου πω εγώ τι είσαι! / Παπάς: Άφησέ την να μιλήσει / Γυναίκα: Δεν πήρα τίποτα. Άφησα κάτι εκεί..

Αστυνόμος: Προσπαθεί ν' αποσπάσει την προσοχή μας για να το σκάσει!

Παπάς: Μα... τι; Άφησέ την. Πού λες;

Γυναίκα: Εκεί στα σκαλιά- Αφήστε με να φύγω...

Αστυνόμος: Είναι τα κλοπιμαία; Λέγε! Δεν έχεις να πας πουθενά!

Γυναίκα: Όχι ... είναι ένα παιδί.

Παπάς: Θεέ και Κύριε! Αφήνεις το παιδί σου και φωνάζεις ότι δεν είσαι κλέφτρα!... Βέβαια. Αυτό δεν είναι κλεψιά – είναι έγκλημα!

Αστυνόμος: Άτιμες! Παρατάνε τα μωρά τους χωρίς να τους νοιάζει πώς θα μεγαλώσουν.

Γυναίκα: Δεν είναι αλήθεια... με νοιάζει πώς θα μεγαλώσει! γι αυτό κρύφτηκα, για να είμαι σίγουρη ότι θα το πάρουν καλά χέρια – που θα μπορούν να το φροντίσουν.

Παπάς : Και δε βλέπεις πόσο αμαρτάνεις που διώχνεις την ευθύνη από πάνω σου εσύ που το γέννησες ;

Γυναίκα: Δεν είναι δικό μου το παιδί – ακούστε με – είχα ένα μωρό... ένα κοριτσάκι και μου το κλέψανε . Άφησαν στη θέση του αυτό. Είναι αγοράκι. Δεν είναι δικό μου.

Αστυνόμος: Ψευτιές και παραμύθια. Μ' αυτά νομίζεις ότι θα ξεφύγεις από τα νύχια του νόμου; Όχι όσο αστυνόμος είμαι εγώ!

Γυναίκα : Σας παρακαλώ ...λέω αλήθεια... δεν είναι δικό μου το παιδί

Παπάς : Πρόσεχε κοπέλα μου τι κάνεις και τι λες! Ο Θεός θα σε τιμωρήσει!

Γυναίκα : Κρατήστε το σας ικετεύω

Παπάς : Το παιδί χρειάζεται τη μητέρα του. Φρόντισέ το όπως μπορείς!

Γυναίκα : Πάτερ δεν είναι δικό μου το παιδί!.. Δε μπορώ να το φροντίσω ... ότι έχω και δεν έχω θα το δώσω για να βρω το μωρό που μου κλέψανε... δε θα πάψω σ' όλη μου τη ζωή να ψάχνω για το κοριτσάκι μου-και στην άλλη άκρη της Γης αν είναι, θα πάω γονατιστή για να το βρω... εσείς όμως μπορείτε να σώσετε αυτό το μωρό...

Παπάς: Αν είναι έτσι... πήγαινε γυναίκα... έχεις μεγάλο φορτίο να σηκώσεις ... ο Θεός μαζί σου...

Γυναίκα: (στον αστυνόμο) Μπορώ να φύγω;

Παπάς : (βλέπει το παιδί που έχει φέρει από τα σκαλιά και τρομάζει) Αυτό είναι ένα τέρας!

Γυναίκα : Όχι είναι ένα παιδί

Παπάς : Είναι ένας κακός δαίμονας! Πρέπει να γυρίσει στην κόλαση... εκεί που ανήκει!

Γυναίκα : Μη ! μην του κάνετε κακό πάτερ... κοιτάξτε το... είναι μόνο ένα παιδί...

Παπάς : Πάρτο μακριά από τον Οίκο του Θεού. Δεν ανήκει εδώ.

Αστυνόμος: Γι αυτό όλα αυτά τα παραμύθια – για να απαλλαγεί από το τερατάκι της. Της αξίζει να σαπίσει στη φυλακή.

Γυναίκα : Δεν είναι δικό μου σας λέω... Πάτερ έλεος! ένα πλάσμα του Θεού είναι κι αυτό...

Παπάς: Και τι ζωή νομίζεις θα έχει ένα τέτοιο πλάσμα; Όλοι θα το κοροϊδεύουν για την ασχήμια του – τα παιδιά θα το κυνηγούν έτσι σακάτικο που είναι – οι μεγάλοι θα το χλευάζουν και θα τον ταπεινώνουν για τις δυσμορφίες του. Αν θέλουμε να κάνουμε κάτι καλό γι αυτό το πλάσμα, πρέπει τώρα που δεν καταλαβαίνει και δε φοβάται, να το απαλλάξουμε από τον πόνο που θα νοιώσει μέσα σ' έναν κόσμο που θα το περιφρονεί και θα το ταπεινώνει συνέχεια... μόνο και μόνο γιατί γεννήθηκε διαφορετικό...

Γυναίκα: Κι όμως δε μπορούμε να ξέρουμε την τύχη του.

Παπάς: (συνειδητοποίηση)Ναι... πώς να κρίνουμε εμείς όταν υπάρχει ο Ανώτατος Κριτής.

Αστυνόμος: Τι κάθεσαι και την ακούς; Φέρε το μωρό. Θα τους σύρω και τους δυό τους στο δικαστήριο και κει η κυρία θα πάρει το μάθημά της για τις ψευτιές που αραδιάζει.

Παπάς: Αυτό είναι βέβαιος θάνατος και για τους δυο. Θεε να σκοτώσεις ετούτο το βρέφος κι αυτή τη γυναίκα που ψάχνει το μωρό που της κλέψανε;

Αστυνόμος: Κυνηγάω τους παράνομους και ο νόμος αποφασίζει γι αυτούς. Έχω καθαρή συνείδηση.

Παπάς: Ο εαυτό σου σου λέει πως δεν έχει ενοχές. Όμως πρόσεξε την δύναμή σου πως τη χρησιμοποιείς -γιατί πουθενά δε θα βρεις να κρυφτείς απ' το βλέμμα του Ανώτατου Κριτή.

Αστυνόμος: Επιτέλους τι στο καλό θεε να γίνει;

Παπάς: Άφησε τη γυναίκα να φύγει. Να πάει να βρει το παιδί της που έχασε. Εσύ ξέρεις καλά πόσο δύσκολα μεγαλώνει ένα παιδί σε ξένη αγκαλιά...

Αστυνόμος: Εντάξει ... όμως να ξέρεις ότι για μένα είσαι μια απατεώνισσα και δε θα μου γλυτώσεις – θα σε τσακώσω. Και τότε καμία εκκλησία δε θα σε σώσει. Εξαφανίσου!

Γυναίκα: Ο μικρός τι θ' απογίνει;

Παπάς : Θεέ μου... είναι τόσο άσχημος... Δεν πρέπει ποτέ κανείς να τον δει! Ας ζήσει... αλλά κρυμμένος ψηλά στο καμπαναριό! Για πάντα... δεν έχω άλλον τρόπο να το προστατέψω από τον κόσμο...

Γυναίκα: Κοιτάξτε το... φροντίστε το... είναι μονάχα ένα παιδί...

Τραγούδι

Είναι κι αυτό ένα παιδί (δισ)

Θα κλάψει , θα γελάσει

Θα βρει παιχνίδια γύρω του

Τον κόσμο του να φτιάξει

Κουασιμόδο... Κουασιμόδο (δισ)

Ένα παιδί είναι παιδί

Είν' ένα άγραφο χαρτί

Κι αν είναι άσχημο πολύ

Κανείς δε ξέρει το γιατί.

Κουασιμόδο... Κουασιμόδο (3)

Είναι μονάχα ένα παιδί

Και δε γνωρίζει το γιατί

Πώς βρίσκεται εκεί ψηλά;

Ζούνε κι άλλοι σε καμπαναριά;

ΕΙΚΟΝΑ 2- Οι καμπάνες

Αφηγητής: Κι έτσι αρχίζει η ιστορία... του παιδιού αυτού, με την τόση δυσμορφία. Τώρα έχει μεγαλώσει... και στο καμπαναριό ψηλά έχει τρυπώσει. Υπακούει έναν πατέρα... αλλά δε γνώρισε μητέρα... τώρα έχει για παρέα, τ' αγάλματα της εκκλησίας ... που τους μιλάει κάθε μέρα. Κι η δουλειά του, όπως ξέρουνε οι πάντες, είναι... να χτυπάει τις καμπάνες. Δεν τον βλέπουνε συχνά, γιατί ζει πολύ ψηλά. Ξέρουν όμως τ' όνομά του, βλέπουνε και τη σκιά του. Και τρομάζουν γιατί όπως έχουμε πει... ο Κουασιμόδος, είναι άσχημος πολύ!

Κουασιμόδος: Μαρί! Ζακλίν! Τιμπώ! Καμπάνες μου! Τραγουδήστε! Ήρθε ο φίλος σας!
Ο /Κουασιμόδος. Ο /Καμπανοκρούστης. Ο /άσχημομούρης. Ο /τρελοκαμπούρης.

Τραγούδι

(Μαρί! Ζακλίν! Τιμπώ!

Ηχήστε δυνατά... τα όρια καταργώ!)

Για ποιον τραγουδάτε καμπάνες γλυκές μου;

Για τον καμπούρη της Παναγιάς.

Αλήθεια υπάρχει αγάπη καλές μου;

Στου κόσμου την αγκαλιά.

Στα όνειρά μου πετώ όπου φτάνει η φωνή σας...

Σε μέρη μακρινά.

Μήπως είμαι πουλί; Μήπως είμαι αγρίμι;

Άκουσε την καρδιά. (δισ)

Κι αν φύγω μια μέρα χωρίς να ρωτήσω;

Ψάξε για ανθρωπιά.

Αν μείνω για πάντα χωρίς να δακρύσω;

Μαρί! Ζακλίν! Τιμπώ!

Μιλήστε μου... απαντήστε μου!

Δέξου τη μοναξιά.(δισ)

Για ποιον τραγουδάτε καμπάνες γλυκές μου;

Για τον καμπούρη της Παναγιάς.

Αλήθεια υπάρχει αγάπη καλές μου;

Στου κόσμου την αγκαλιά.(τρικ)

ΕΙΚΟΝΑ 3- Πριν τη γιορτή

Ντελάλης: Πολίτες εσείς του Παρισιού! Αύριο είναι η μέρα που όλοι περιμέναμε! Η μέρα η λαμπερή! Η μέρα η γαργαλιστική! Η μέρα η κεφάτη! Αύριο ! η μέρα των τρελώων! Με το καταπληκτικό –ανεπανάληπτο- απίθανο, ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΩΝ ΤΡΕΛΩΝ! Τρελό γλέντι- τρελός χορός- παιχνίδια- αγωνίσματα- μαγικά! Και/ ο μεγάλος διαγωνισμός της πιο ωραίας ασχημογκριμάτσας! Όλη η τρελοπαρέα μας θα είναι εκεί! αύριο, μπροστά στην πλατεία της Παναγιάς! Να ' ρθείτε και σεις! Και σεις ! όλοι σας! Ετοιμάστε την πιο ωραία ασχημογκριμάτσα σας και ελάτε! Ελάτε να κερδίσετε το μεγάλο διαγωνισμό της ημέρας των Τρελών!

Μη ξεχάσετε... αύριο... στις... (μετράνε οι καμπάνες που χτυπάει ο Κουασιμόδος)...ακριβώς...

Κουασιμόδος: Η ημέρα των Τρελών... ναι εντάξει... τη ξέρω πολύ καλά. Τόσα χρόνια βλέπω από δω πάνω το πανηγύρι... Το ξέρω απ' έξω κι ανακατωτά: πρώτα έρχονταιπραματευτές και φωνάζουν τον κόσμο ν' αγοράσει δώρα και παιχνίδια... έρχεται πολλής κόσμος και ξεκινούν το αγώνισμα «το τρελό αυγό»... μετά το ρίχνουν στο χορό κυρίως οι τσιγγάνες μέχρι να ετοιμάσουν το διαγωνισμό της ασχημογκριμάτσας... και όταν τελειώσει ο διαγωνισμός, ψάχνουν στον κόσμο να βρουν ποιος θα φοράει την καλύτερη

μάσκα και τον κάνουν Βασιλιά των Τρελών! Τον ανεβάζουν με τιμές πάνω σ' ένα άρμα και κάνουν το γύρω του θριάμβου! Πολύ ωραίο!...όταν ήμουν μικρός... είχα μια χαρά να τα δω όλα από δω πάνω... τώρα δε θέλω άλλο. Φαίνονται όλα τόσο μικρά από δω που είμαι... Αν γινόταν να κατέβω εκεί κάτω... ξέρω τόσες πολλές γκριμάτσες! Να πέρσι είμαι σίγουρος πως θα είχα κερδίσει αν είχα πάει. Αν είχαν δει τη δικιά μου γκριμάτσα... ουφ... (αποκοιμείται)

Ζωντανεύουν τα αγάλματα. Η Λαβέρνα η χοντρή, ο Βίκτωρ ο ξερόλας και ο Κερκήνας ο κεκός.

Λαβέρνα: Αψού!

Βίκτωρ: Γείτσες.

Λαβέρνα: Ποτέ μου δε συνήθισα το κλίμα της πόλης.

Κερκήνας: Να πας στο χω...

Βίκτωρ: Να πας στο χωριό. Έχει και κει καμπαναριό. Θα το στολίσεις-για να δω-(του παίρνει μέτρα), ακριβώς.

Λαβέρνα: Άσε τις εξυπνάδες. Έ τι τρέχει εκεί καυγάς γίνεται πάλι;

Κερκήνας: Παν....

Βίκτωρ: Πανηγύρι .

Λαβέρνα: Τι το πανηγύρι των τρελών; Πού είναι ο Κουασιμόδος; Ακόμα κοιμάται; Ας τον ξυπνήσει κάποιος!

Κερκήνας: Κουκου... κου... (παιγνίδι με ροχαλητό Κουασιμόδου)

Λαβέρνα: ξύπνησε το πουλάκι μου; Ωραία ωραία βάλτε να φάμε -φέρτε κρασί

Βίκτωρ: Είναι υπέροχο να βλέπεις να παρελαύνουν οι απλοί χωριάτες.

Λαβέρνα: Ωραία να χεις πρώτο τραπέζι πίστα στο πανηγύρι

Κουασιμόδος: -Ναι πως...

Λαβέρνα: Ωω ένας μίμος εϊ εϊ εεε τι γίνεται;

Βίκτωρ: Δε θα δεις το πανηγύρι μαζί μας;

Λαβέρνα: Κάτι έχει.

Κερκήνας: Θα ' ναι άρρ.....ωστος.

Βίκτωρ: Αποκλείεται . Αν δεν αρρώστησε 20 χρόνια που σας ακούει δεν πρόκειται ν' αρρωστήσει ποτέ.

Λαβέρνα: Ναι αλλά μέχρι τώρα το πανηγύρι των τρελών το παρακολουθούσε πάντα ο Κουασιμόδος.

Κερκήνας: Τι να π...αρακολουθήσεις αν δεν μπ...ορείς να είσαι εκεί; Δεν είναι από π...έτρα σαν εμάς.

Κουασιμόδος: Απλά δε θέλω να δω το πανηγύρι... αυτό είναι όλο.

Βίκτωρ: Σκέφτηκες ποτέ σου να πας εκεί;

Κουασιμόδος: Ναι, ποιος δε θα 'θελε να πάει... πώς όμως; Είμαι χάλια..

Κερκήνας: Ω Κου...ά.....σι....

Λαβέρνα: Ε! αφήστε τις φλυαρίες το θέμα είναι απλό.

Βίκτωρ: Σαν φίλοι και προστάτες σου επιμένουμε να πας στο πανηγύρι.

Κουασιμόδος: Εγώ;

Κερκήνας: Όχι ο Π...άπας! Αμ...αμ...αμμ.... ποιος!

Βίκτωρ: Θα μπορούσε να είναι αυτό μια φοβερή εμπειρία για σένα.

Κερκήνας: Θ.....

Λαβέρνα: Κρασί , γυναίκες, χορός.

Κερκήνας: Κ.....

Βίκτωρ: Θα μπορούσες να δοκιμάσεις τα υπέροχα τυριά

Κερκήνας: Λ.....

Λαβέρνα: Κρασί όσο θες

Κερκήνας: Λ.....

Βίκτωρ: Ν' ακούσεις λαϊκή μουσική

Κερκήνας: Μπου...μπου..μπουγέλα

Βίκτωρ: Κουάσι άκουσε μια σοφή συμβουλή. Η ζωή δεν είναι μόνο για να τη βλέπεις. Αν θα είσαι θεατής μόνο, θα τη δεις να περνάει από μπροστά σου χωρίς εσένα.

Λαβέρνα: Ναι είσαι άνθρωπος με σάρκα και μαλλιά ανακατωμένα. Εμείς είμαστε μόνο αγάλματα. Έ Βίκτωρ;

Κερκήνας: Έ Β....ίκτωρ;

Βίκτωρ: Όμως αν μας χτυπήσεις θα γίνουμε θρύψαλα. Αν μας βρέξεις θα φυτρώσουν μούσκλια.

Κερκήνας: Κου...ά.....σι...

Λαβέρνα: Κουάσι βάλε ένα καθαρό ρούχο και ξεκίνα για το πανηγύρι

Κουασιμόδος: Καλή η προσπάθειά σας, αλλά όλοι νομίζω ότι ξεχνάτε κάτι.

Όλα: Τι;

Κουασιμόδος: Τον πατέρα Φρόλο.

Κερκήνας: Κ... Π...Φρ....

Βίκτωρ: Ναι αλλά όταν λέει ότι δε μπορείς να φύγεις από το καμπαναριό εννοεί ποτέ ποτέ;

Κουασιμόδος: Ποτέ των ποτών. Και μισεί το πανηγύρι. Θα θύμωνε αν του ζητούσα να πάω...

Κερκήνας: Π...οιος σου 'πε ν...α ρωτήσεις

Κουασιμόδος: Αδύνατον

Λαβέρνα: Βγαίνεις κρυφά...

Βίκτωρ: Μόνο ένα απόγευμα είναι

Λαβέρνα: Και μετά ξαναμπαίνεις κρυφά

Βίκτωρ: Ούτε που θα το καταλάβει

Κουασιμόδος: Κι αν μ' έπιανε;

Κερκήνας: Κ...αλύτερα τ...ιμωρημένος παρά στ...ερημένος

Κουασιμόδος: Μα κι αν με δει;

Λαβέρνα: Θα μεταμφιεστείς! Μόνο αυτή τη φορά. Όσα λιγότερα ξέρει ο Φρόλο τόσο το καλύτερο.

Βίκτωρ: Άγνοια ίσον ευλογία.

Λαβέρνα: Κοίτα τι λέει ο ξερόλας!

Κερκήνας: Κ...ανέννας δε θ...έλει να μ...ένει εδ..ώ μέσα κλ..εισμένος!

Κουασιμόδος: Σωστά. Θα πάω!

Όλα: Έτσι μπράβο

Κουασιμόδος: Θα ετοιμαστώ...

Όλα: Ναι, ναι!

Κουασιμόδος: Θα κατέβω τις σκάλες...

Όλα: Ναι , ναι!

Κουασιμόδος: Θ' ανοίξω την πόρτα και...

Παπάς: Καλημέρα Κουασιμόδε

Κουασιμόδος: Καααλημέερα..πάτερ

Παπάς: Αγαπητό μου αγόρι σε τρόμαξα;

Κουασιμόδος: Όχι πάτερ

Παπάς: Φαίνεσαι αναστατωμένος. Κοιμόσουν; Έβλεπες όνειρο;

Κουασιμόδος: Μάλιστα. Μιλούσα με τους φίλους μου

Παπάς: Ποιους φίλους;

Κουασιμόδος: Τα αγάλματα

Παπάς: Α μάλιστα τ' αγάλματα! Και από τι είναι φτιαγμένοι οι φίλοι σου Κουασιμόδε;

Κουασιμόδος: Από πέτρα...

Παπάς: Και η πέτρα μιλάει;

Κουασιμόδος: Όχι...

Παπάς: Σωστά. Είσαι έξυπνος. Και τώρα μάθημα... Θέλεις να επαναλάβουμε το αλφάβητό σου σήμερα;

Κουασιμόδος: Ναι πάτερ

Παπάς: Πολύ ωραία. Α;

Κουασιμόδος: Άβυσσος.

Παπάς: β;

Κουασιμόδος: Βλασφημία.

Παπάς: γ;

Κουασιμόδος: Γονατιστός.

Παπάς: δ...

Κουασιμόδος: Δαίμονας

Παπάς: ε.

Κουασιμόδος: Εγκαρτέρηση!

Παπάς: ωραία ζ;

Κουασιμόδος: Ζητώ να βγω

Παπάς: Τι είπες;

Κουασιμόδος: Ζητώ συγγνώμη!

Παπάς: Ζητάς να βγεις;

Κουασιμόδος: οοχι!

Παπάς: Σκέφτεσαι να πας στο πανηγύρι των τρελών;

Κουασιμόδος: Είναι ότι... εσείς πηγαίνετε κάθε χρόνο

Παπάς: Εγώ Πρέπει να πάω. Αλλά δεν το διασκεδάζω καθόλου! Κλέφτες και πορτοφολάδες, άνθρωποι παραστρατημένοι όλοι μαζί κινούνται μέσα στο μεθύσι και την παρακμή.

Κουασιμόδος: Δεν ήθελα να σας ταραξω πάτερ..

Παπάς: Κουασιμόδο Κουασιμόδο... καταλαβαίνεις; Όταν η άκαρδη μητέρα σου σε παράτησε κάθε άλλος στη θέση μου θα σ' έπνιγε. Κι αυτό είναι το ευχαριστώ που σε μεγάλωσα σαν να 'σουν γιος μου;

Κουασιμόδος: Συγγνώμη πάτερ...

Παπάς: Καλέ μου Κουασιμόδε... δεν ξέρεις πώς είναι εκεί έξω... εγώ ξέρω. Ο κόσμος είναι σκληρός, χωρίς συμπόνια. Δε συγχωρούν την ασχήμια. Μόνο εγώ σε συγχωρώ και σε φροντίζω. Εγώ είμαι ο φύλακός σου. Για να σε βοηθήσω όμως πρέπει να μου είσαι πιστός και να μένεις εδώ μέσα. πάντα κλεισμένος. Να θυμάσαι ότι οι άνθρωποι σε βλέπουν σαν ένα τέρας, ένα λάθος της φύσης και αυτά τα εγκλήματα η ζωή τα εκδικείται. Μείνε μακριά από τον κόσμο και μην προκαλέσεις την οργή των δυνατών. Να με ακούς Κουασιμόδε, για το καλό σου.

Κουασιμόδος: Πόσο καλός είστε πάτερ!... συγγνώμη...

Παπάς: Σε συγχωρώ. Να θυμάσαι κουασιμόδε... αυτό είναι το καταφύγιό σου.

Κουασιμόδος: Κουασιμόδε θα μείνεις εδώ. Πίσω απ' τα ντουβάρια... μόνο θα βλέπεις... από μακριά... ο κόσμος είναι σκληρός... θα σε πονέσει... Μόνο στα όνειρα μπορώ και ξεφεύγω, και φεύγω από το καμπαναριό και ζω κοντά στους ανθρώπους και νοιώθω τα όνειρά τους και νοιώθω ότι ζω... έστω για μια στιγμή... πως με αγαπούν... εκεί είναι η μουσική... εδώ είναι φυλακή ... κανείς δε μπορεί να είναι φυλακή όλη του τη ζωή!

ΕΙΚΟΝΑ 4- Το πανηγύρι των τρελών

Αφηγητής: ας αφήσουμε όμως τον Κουασιμόδο ν' αποφασίσει, αργότερα θα δούμε τι στην ψυχή του θα υπερισχύσει. Η υπακοή ή το πάθος για ζωή. Ελάτε τώρα μαζί μου να κατέβουμε εκεί κάτω... που θα ρθούν, τα πάνω κάτω. Κάθε χρόνο στήνουνε εδώ, ένα

πανηγύρι σκέτο πανικό. Και να τη ! βλέπω να' ρχεται από πέρα... του πανηγυριού η παρέα!

τραγούδι

Παρίσι βάλε τα καλά σου

τα τρελά τ' αποκριάτικα σου

άλλαξε όψη γενικώς

απόψε θα γίνει πανικός!

Πραματευτής: Πολίτες του Παρισιού! Έφτασε η στιγμή του ξεφαντώματος! Το πανηγύρι αρχίζει! Θα γίνει πανικός – ένας μικρός χαμός! Όλα επιτρέπονται! Ότι θέλεις κάνεις- ότι θέλεις λες-ντύνεσαι περίεργα όπως τις απόκριες! Διασκεδάστε λοιπόν κι εσείς, κι ελάτε εδώ που είμαστε εμείς! Πολίτες του Παρισιού! Έφτασε η στιγμή! Το πανηγύρι αρχίζει! Ετοιμαστείτε για το πρώτο αγώνισμα της κουταλοδρομίας, του κουταλοτρελόαυγου, του αυγοτρελοκούταλου! Πάρτε κόσμε, πάρτε κουταλάκια, πάρτε αυγουλάκια! Βάλτε αυγουλάκια πάνω στα κουταλάκια. Να δω και τα δοντάκια... θα κρατήσουν τα κουταλάκια, να μην πέσουν τ' αυγουλάκια; Πάρτε κόσμε, πάρτε! Κι ελάτε να διασκεδάσουμε. Ο αγώνας ξεκινάει. Όποιος περάσει τη διαδρομή χωρίς να του πέσει το αυγό, νικάει! Είναι εύκολο με λίγη προσοχή. Να... έτσι είναι η διαδρομή.(κάποιος τη δείχνει) – Ένα δύο τρία ωπ πέρνα το εμπόδιο.... Τέσσερα πέντε έξι επτά σκύψε ή περπάτα γονατιστά... οκτώ εννιά κόψε τα σχοινιά, δέκα είσαι στο τέρμα! ... ωραία ωραία πάρα πολύ ωραία! άλλος τώρα να μας δείξει το αυγό πως δε θα ρίξει - (επανάληψη για κάθε διαγωνιζόμενο)

Τζαλί: Μπορώ κι εγώ... μπορώ κι εγώ!

Πραματευτής: Και ο τελευταίος διαγωνιζόμενος της κουταλοδρομίας Ο... Η... ω!... μια κατσικούλα!

Στο τέρμα η Τζαλί βρίσκεται μπροστά στα σκαλιά όπου ο Κουασιμόδος κατεβαίνει.

Αφηγητής: κοιτάξτε τον με τι χαρά, θέλει να δει από κοντά... τα όσα γίνονται εδώ, στο πανηγύρι των τρελών. Κατέβηκε σιγά σιγά, να μην τον δούνε... στα κρυφά! Κι όμως θέλει τόσο πολύ να μιλήσει... σ' όποιον στο δρόμο του συναντήσει... Κι κατσικούλα η Τζαλί, που είναι χαρούμενη πολύ, κάνει τριγύρω του στροφές, μια κι όλα γύρω... είναι χαβαλές.

Κουασιμόδος: Μπράβο τα κατάφερες! Είσαι πολύ έξυπνη... πώς σε λένε;

Τζαλί: Τζαλί, εσένα;

Κουασιμόδος: Κουάσι... εεε... Κουασιμόδο. Ήρθες για την κουταλοδρομία; Φαίνεσαι εκπαιδευμένη!

Τζαλί: μπά... όχι , εγώ κάνω άλλα νούμερα με την κυρά μου, αλλά μέχρι να ξεκινήσει η παράστασή μας, είπα να παίξω λιγάκι. Κι εσύ φαίνεσαι προετοιμασμένος... μόνος σου την έφτιαξες αυτήν τη μάσκα;

Κουασιμόδος: εεε... όχι... ο Θεός νομίζω...

Τζαλί: Τέλεια! Ωραία μάσκα! Να διαγωνιστείς για το στέμμα του βασιλιά των τρελών! Εγώ είμαι εδώ κάθε χρόνο και στο λέω – δεν έχω δει καλύτερη μάσκα απ’ αυτή που φοράς – θα νικήσεις σίγουρα! Άντε γεια!...

Κουασιμόδος: φεύγεις;

Τζαλί: Δεν ακούς; Αρχίζει ο χορός της Εσμεράλντας. Η Εσμεράλντα είναι η κυρά μου. Θα μαζευτεί πολλή κόσμος! Πάω να κάνω κι εγώ το νούμερό μου. Τόσες πρόβες έχω κάνει!

Τραγούδι Εσμεράλδας

Πουλί ειν’ ο πατέρας μου

Κι η μάνα μου πουλάκι

Περνώ τον ποταμό δίχως σκαρί

δίχως βαρκάκι

Εσμεράλντα: Και τώρα η Τζαλί η κατσικούλα! Υποκλίσου Τζαλί !

Τζαλί: Ένα χτύπημα του ντεφιού ίσον κάτω το κεφάλι. Ορίστε...(υποκλίνεται)

Εσμεράλντα: Και τώρα Τζαλί δείξε στον κόσμο τι ώρα είναι.

Τζαλί: ντέφι ψηλά ίσον 7 χτυπήματα. Αμέσως...

Εσμεράλντα: Μπράβο Τζαλί ακριβώς ! η Τζαλί κυρίες και κύριοι μας είπε με το δικό της τρόπο αφού δε μπορεί να μιλήσει, ότι η ώρα είναι 7. Ένα χειροκρότημα ! και δε μου λες Τζαλί μήπως ξέρεις τι μήνα έχουμε;

Τζαλί: ντέφι μπροστά ίσον 1 χτύπημα. Έφτασε...

Εσμεράλντα: Κυρίες και κύριοι η Τζαλί απάντησε ένα. Και σας ρωτάω τι μήνα έχουμε; Ιανουάριο! Λοιπόν... ο Ιανουάριος δεν είναι ο πρώτος μήνας του χρόνου; Μπράβο Τζαλί! Της αξίζει ένα χειροκρότημα! Τζαλί, πόσες καμπάνες βλέπεις στο... (κάνει στροφή και δείχνει το καμπαναριό) καμπαναριό;

Τζαλί: Στροφή ίσον τρία χτυπήματα.

Ο Κουασιμόδος ενθουσιάζεται

Εσμεράλντα: Μπράβο, μπράβο, μπράβο . Και βέβαια όλοι ξέρουμε ποιος μένει εκεί. Γι αυτό τώρα προσοχή. Δείξε μας Τζαλί πώς περπατά ο Καμπούρης της Παναγιάς.

Τζαλί: χτυπάει το ντέφι στο στήθος – πρέπει να κάνω την άσχημη. Μάλιστα

Κουασιμόδος: Μπράβο μπράβο (χοροπηδάει)

Αστυνόμος: Τι κάνει εδώ το κατοικίδιο του αδερφού μου; Πρώτη φορά κατεβαίνει στο πανηγύρι... να του έδωσε άδεια ο αδερφός μου να διασκεδάσει; Μου φαίνεται ότι νοιάζεται περισσότερο γι αυτόν παρά για μένα. Πάντα σ' αυτόν έδειχνε αγάπη. Τι κι αν εγώ λέγομαι Φρόλο όπως ο αδερφός μου... σε μένα φερόταν πάντα με αυστηρότητα. Στον Κουασιμόδο όμως έδειχνε τρυφερότητα. Σ' αυτό το τέρας! Τον μισώ! Πολύ θα ήθελα να τον δω αλυσοδεμένο. Έτσι θα τιμωρήσω τον αδερφό μου που τον αγαπάει κι αυτόν τον στραβοκάνη που μου πήρε τη θέση.

Εσμεράλντα: Τζαλί καλή μου κατσικούλα, δείξε μας ποια είναι η μοίρα αυτού που θα πιαστεί στα νύχια της αστυνομίας;

Τζαλί: ντέφι στη μασχάλη ίσον κρεμάλα

Αστυνόμος: Πολύ θράσος έχει αυτή η μικρή. Της χρειάζεται ένα καλό μάθημα.

Εσμεράλντα: Σας παρακαλώ ησυχία για να συγκεντρωθεί η Τζαλί. Τζαλί, δείξε μας πώς κάνει ο κυρ αστυνόμος μας;

Τζαλί: ντέφι στο κεφάλι ίσον ξύλο...

Αστυνόμος: Αρκετά παλιοτσιγγάνα – απατεώνισσα! Συλλαμβάνεσαι για εξύβριση κατά της αρχής – για επαιτεία για... (η Εσμεράλντα έχει εξαφανιστεί αλλά αφήνει το ντέφι της και το περιμαζεύει ο λοχαγός) θα σε πιάσω, θα σε πιάσω μικρό μου αγρίμι, άντρες πιάστε την!

Πολίτης-1: Μα κύρ' αστυνόμε μας δεν προσέχετε καθόλου! Πάνω στο πόδι μου βρήκατε να πέσετε!

Πολίτης-2: (τον βοηθάει να σηκωθεί) Εντάξει δεν είναι τίποτα. Ελάτε να πιείτε λίγο κρασί μαζί μας! Μόλις αρχίζει και ο διαγωνισμός της πιο ωραίας ασχημογκριμάτσας! Μην το χάσετε. Θά' χει πολύ κέφι. Δείτε... ένας ένας θα παίρνει τη θέση του στη σκηνή – θα βάζει το κεφάλι του στην τρύπα και θα δείχνει την πιο τρελή του ασχημογκριμάτσα. Να ένας πήρε κιάλας θέση. Ελάτε, χτυπήστε μαζί μου παλαμάκια...

Ενθάρρυνση για τους συμμετέχοντες στο διαγωνισμό γκριμάτσας

Μπράβο θάρρος

Μπράβο φάτσα

Μπράβο άσχημο γκριμάτσα

Πολίτης: Ο διαγωνισμός της πιο ωραίας ασχημογκριμάτσας έφτασε στο τέλος του! Όμως η αγωνία κορυφώνεται γιατί ήρθε η στιγμή να διαλέξουμε το φετινό βασιλιά των τρελών. Ξεκινάμε! Κοιτάμε γύρω γύρω, στον κόσμο, στο πλήθος, να βρούμε αυτόν που φοράει την καλύτερη μάσκα των τρελών. Φωνάξτε τ' όνομά του να φανεί η αφεντιά

του. Στο άρμα να τον ανεβάσουμε, και στέμμα να του βάλουμε. Φωνάξτε τ' όνομά του, να φανεί η αφεντιά του. (Φωνάζουν Κουασιμόδο – Κουασιμόδο) Αυτός είναι ο βασιλιάς των τρελών! Ζήτω ο βασιλιάς!

Τραγούδι για το βασιλιά των τρελών

Ποιος είν' αυτός ποιος ειν' αυτός; - ο Κουασιμόδος

Ποιος είναι ο νικητής εδώ; - ο Κουασιμόδος

Να ο βασιλιάς της τρέλας. - ο Κουασιμόδος

Κάντε άκρη και περνάει- ο Κουασιμόδος

Πάνω στο άρμα τριγυρνάει- ο Κουασιμόδος

Των τρελών ο βασιλιάς- ο Κουασιμόδος

Δώστε του να πιει κρασί

Ρίχτε του μπουγέλο

Γύρω τριγύρω δείξτε τον

Έχει πολύ γέλιο.

Ζήτω ζήτω ο βασιλιάς - ο Κουασιμόδος

Ζήτω ζήτω ο τρελός - ο Κουασιμόδος

Τρέξετε όλοι πίσω του

Περνά - ο Κουασιμόδος

Πιάστε χορό τριγύρω του

Δεν έχει τέτοιοι ο κόσμος

Λαριλά λαριλά λαριλών

Βασιλιά βασιλιά των τρελών (επαναληπτικά)

ΕΙΚΟΝΑ 5- Ο Φοίβος

Αφηγητής: Και όσο χορεύουν εδώ και γλεντάνε, η Εσμεράλτα και η Τζαλί, πολύ εύκολα τους αστυνόμους ξεγελάνε. Κρύβονται εύκολα σε γωνιές γιατί ξέρουν καλά τις γειτονιές. Όμως η Εσμεράλτα για το ντέφι πρέπει πίσω να γυρίσει αλλιώς την καριέρα της δε θα μπορεί να συνεχίσει. Επικίνδυνο αυτό... ίσως πέσει σε αστυνομικό κλοιό... όμως είναι θαρραλέα πολύ... με τα φτερωτά της πόδια, νοιώθει σαν πουλί. Για καλή της τύχη κάποιος την περιμένει να γυρίσει. Κρατάει το ντέφι και θέλει πολύ να τη γνωρίσει.

Η σκηνή αδειάζει από το πανηγύρι. Έχει μείνει ο λοχαγός με το ντέφι. Μπαίνει η Εσμεράλντα με την Τζαλί.

Φοίβος : Δεσποινίς, αυτό ψάχνετε;

Εσμεράλντα: Το ντέφι μου!

Της το δίνει αγγίζοντας τα χέρια της και αναστατώνεται

Εσμεράλντα: Ποιος είστε; (ντρέπεται) Θέλω να πω... ευχαριστώ... (πάει να φύγει)

Φοίβος: Στάσου. Είμαι ο λοχαγός Φοίβος ντε Σατωπέρ.

Εσμεράλντα: Δε σας έχω ξαναδεί εδώ...

Φοίβος: Λείπω 20 χρόνια λόγω της δουλειάς μου και επέστρεψα πριν μια βδομάδα. Σε λένε Εσμεράλντα...

Εσμεράλντα: Πώς το ξέρετε;

Φοίβος: Σε είδα... πριν που χόρευες. Είσαι υπέροχη...

Τζαλί: Ναι εντάξει. Τα περισσότερα χειροκροτήματα όμως τα πήρα εγώ!

Εσμεράλντα: Ήσυχα Τζαλί.

Τζαλί: α ωραία τώρα με μαλώνει για χάρη της ασχημόφασσας

Φοίβος: Πολύ χαριτωμένη η κατσικούλα σου.

Τζαλί: Τελικά είναι συμπαθητικός...

Εσμεράλντα: Είναι η Τζαλί. Την αγαπώ σαν αδερφή μου.

Τζαλί: ω τι συγκινητικό! Κι εγώ την έλεγα απλώς κυρά. (χοροπηδώντας γύρω από την Εσμεράλντα) Εσμεράλντα μου Εσμεράλντα μου αδερφή μου:

Εσμεράλντα: Ήσυχα Τζαλί!

Φοίβος: (την πιάνει απ' τα κέρατα) Τζαλί δεν ακούς την κυρά σου; Πρόσεχε μικρή μου γιατί από δω και πέρα όποιος πειράζει την ωραία Εσμεράλντα θα έχει να κάνει μαζί μου.

Τζαλί: Βοήθεια θα μου στραπατσάρει τα κέρατα- καλέ αυτός τρελάθηκε-αχ αχ τα κερατάκια μου!

Εσμεράλντα: είστε πολύ καλός... (στον εαυτό της)... Φοίβος! (φεύγει τρέχοντας γιατί έρχονται αστυνόμοι)

Φοίβος: (την ακολουθεί) Στάσου! Θα σε ξαναδώ;

ΕΙΚΟΝΑ 6- Οι τρεις αστυνομικοί

Μπαίνουν τρεις αστυνομικοί.

Αστ- φλύαρος: Μα τέτοια ατυχία! Δουλειά την ώρα που όλοι διασκεδάζουν- άφησα στη μέση κάτι λιχουδιές- κι η κούπα μου με το κρασί ήταν ακόμα γεμάτη- άσε που μια ομορφούλα μου έκλεισε το μάτι για χορό- καλά Ποιον κυνηγάμε;

Αστ- αυστηρός: Την τσιγγάνα είπε ο αστυνόμος Φρόλο.

Αστ- φλύαρος: Ποια απ' όλες; Εκείνη που έλεγε τη μοίρα;-σε μια μητέρα βρήκε ότι έχει γεννήσει αυτοκράτορα- σε άλλη ότι έχει γεννήσει πάπα-στην άλλη λοχαγό-σε μια είπε ότι η κορούλα της θα γίνει μια μέρα αυτοκράτειρα της Αρμενίας.

Αστ- φοβητσιάρης : Την Εσμεράλντα τη χορεύτρια. Πού έχεις το μυαλό σου βρε άσχετε;

Αστ- φλύαρος: Την Εσμεράλντα; Το κορίτσι που μαγεύει τα πλήθη με το χορό της; Το κορίτσι που όλο γελάει- αυτό το ακίνδυνο πλάσμα- το όμορφο- το γοητευτικό- που είναι όλο αφέλεια και ενθουσιασμό;- καλά Δεν πάμε από δω που έχει φως;

Αστ- αυστηρός : (ειρωνικά)Ναι δεν πάμε να ρίξουμε και κανά χορό; (του δείχνει)Από κει είναι η αυλή των θαυμάτων.

Αστ- φλύαρος: Πού; Στο βασιλείο της αληταρίας; Εκεί όλο πίνουν και μεθάνε-οι σουγιαδάκηδες ακονίζουν τους σουγιάδες τους-οι πορτοφολάδες μαθαίνουν όλο καινούρια κόλπα για να σου κλέβουν την τσέπη χωρίς να το καταλάβεις- οι ζητιάνοι τελειοποιούν τις μεταμφιέσεις τους για να σε ξεγελάσουν. Αν δεν είσαι ούτε αλήτης ούτε ζητιάνος ούτε κλέφτης δεν μπαίνεις στο βασιλείό τους. Έχουν πάντα αναμμένη μια φωτιά, κι αν κατά τύχη γλυτώσεις το τσουρούφλισμα, δε γλυτώνεις την κρεμάλα- εκτός κι αν είσαι ομορφονιός και δεχτεί μια γυναίκα από κει να σε παντρευτεί-τότε γλύτωσες μια και καλή-δηλαδή δεν ξέρουμε και για πόσο ακριβώς –όσο διαρκέσει ο γάμος- Σου δίνουν μια στάμνα και τη σπας-μετράνε τα κομμάτια της – τέσσερα;-τέσσερα χρόνια θα μείνεις παντρεμένος-δύο κομμάτια;- δύο χρόνια θα είσαι παντρεμένος-μετά... αν θέλει και η γυναίκα, ξανασπάτε κι άλλη στάμνα-αλλιώς είσαι πάλι στη στιγμή λίγο πριν την κρεμάλα. Γι αυτό σας λέω εμείς δεν έχουμε καμία ελπίδα.

Αστ- αυστηρός : Προς τα κει θα πηγαίνει να κρυφτεί. Βλέπεις έχει την προστασία του βασιλιά της αληταρίας...

Αστ- φλύαρος: Και θα πάμε εμείς εκεί; Αϊ μανούλα μου φοβάμαι- τρέμω-ανατριχιάζω- χάνω τη γη κάτω απ' τα πόδια μου-σβ...

Αστ- φοβητσιάρης : Τι φοβάσαι είμαστε τρεις

Αστ- φλύαρος: Βρε και δυο και τρεις και χίλιοι δεκατρείς να ήμασταν, ποιος τολμάει να πατήσει στο βασιλείο της αληταρίας; Βάλτε με καλύτερα σε καταναγκαστικά έργα- δώστε με σκλάβο στον κύριο Γουτεμβέργιο να του βάζω ένα ένα τα γραμματάκια στη μηχανή του για όλη μου τη ζωή-να την κάνω εγώ

Αστ- αυστηρός : Λέει γι αυτόν που ανακάλυψε τις προάλλες την τυπογραφία

Αστ- φοβητσιάρης : Και θα 'χει καμιά επιτυχία αυτή η ανακάλυψη;

Αστ- φλύαρος; βρε θα σου την κάνω εγώ την πρέσα του... να πετάει- τι βιβλία τι εφημερίδες θα τυπώνει στο πιτς φυτίλι-αρκεί να γλυτώσω από δω.

Αστ- φοβητσιάρης : Εγώ πάλι για να γλυτώσω, θα πήγαινα ακόμα και μούτσος... στο καράβι αυτού του τρελού του Κολόμβου. Ψάχνει για πλήρωμα

Αστ- φλύαρος; Ποιος; Αυτός που θέλει να βγει ανατολικά και πάει από δυτικά; Που θέλει να βγει από κει και πάει από δω; Μεγάλη τρέλα-δηλαδή έτσι και ζούσε εδώ αντί στην Ισπανία ή αν τον φέρναμε μόνο για σήμερα, θα τον βγάζαμε βασιλιά των τρελών και χωρίς να φοράει μάσκα-τέτοιες τρελές ιδέες που κουβαλάει στο τσερβέλο του! –

Αστ- αυστηρός : αμ δε φταίει αυτός! εκείνος ο πως τον λένε -ο Κοπέρνικος, φταίει! Άνθρωπος επιστήμονας παρακαλώ, και λέει πως η Γη είναι στρογγυλή! (ξεκαρδίζονται στα γέλια)

Αστ- αυστηρός : Συγκεντρωθείτε... Πρέπει να κάνουμε το καθήκον μας. Άκουσες τι είπε ο αστυνόμος Φρόλο. Αν δεν την πιάσουμε θα χάσουμε τη δουλειά μας.

Αστ- φοβητσιάρης : Κι αν χάσουμε το κεφαλάκι μας είναι καλύτερο; Κινδυνεύουμε καταλαβαίνετε; Εκεί σε πιάνουν καισε κρεμάνε

Αστ- αυστηρός : Χωρίς δίκη;

Αστ- φλύαρος; Δίκη ! χα! Μια φορά είχα ακούσει πως δικάσανε κάποιον με δικαστή κουφό-βάλανε όποιον βρήκανε-τι τους ένοιαζε – ούτε αν ο κατηγορούμενος είχε ελαφρυντικά- ούτε αν ήταν αθώος- δίκη παρωδία δηλαδή-.

Αστ- φοβητσιάρης : Μα πώς στο καλό;

Αστ- αυστηρός : Και ο κατηγορούμενος αθώωθηκε λόγω αμφιβολιών;

Αστ- φλύαρος; Όχι ακριβώς... παρόλο που ήταν αθώος ο άνθρωπος. Έτυχε στην περίπτωση δηλαδή-αν και όπως φαίνεται αυτός ο δικαστής δικάζε πολύ συχνά-βλέπετε ήταν μόνιμος στη δουλειά του- αλήθεια ακούσατε τίποτα για άρση μονιμότητας;

Αστ- αυστηρός : Άσε τη φλυαρία και τέλειωνε με τον κουφό το δικαστή.

Αστ- φλύαρος; μάλιστα-Κουφός όπως ήταν ο δικαστής, δεν κατάφερε να ταιριάξει τις ερωτήσεις του με τις απαντήσεις του κατηγορούμενου και το ακροατήριο ξέσπασε σε τρανταχτά γέλια.

Αστ- φοβητσιάρης : Πω πω ρεζιλίκια!

Αστ- φλύαρος; Ρεζιλίκια ξερεζιλίκια τον έστειλε τον αθώο στην κρεμάλα γιατί νόμισε ότι το γέλιο του ακροατηρίου το προκάλεσε κάποια ασεβής απάντηση του κατηγορούμενου.

Αστ- φοβητσιάρης : Ωχ και άντε να του εξηγήσεις... στου κουφού την πόρτα όσο θέλεις βρόντα

Αστ- φλύαρος: Έτσι κι εμείς δε θα προλάβουμε όχι να εξηγήσουμε , ούτε κιχ να βγάλουμε άμα βρεθούμε στα χέρια της αληταρίας. Αχ Παναγίτσα μου τι τραβάω!

Αστ- αυστηρός : Σταμάτα να κλαψουρίζεις δειλέ. Να η κασίκα της

Αστ- φοβητσιάρης : Αααα μαμά μου... πού; (σκαρφαλώνει πάνω στον άλλον)

Αστ- φλύαρος: Διάβολε (τον πετάει από πάνω του)

Αστ- φοβητσιάρης : Εεε.... Έχω μια μικρή φοβία για τα τετράποδα... ξέρετε ποντίκια, κατσαρίδες, κουνάβια... κασίκες

Αστ- αυστηρός : Γουρούνια, γι αυτό καλύτερα μην κοιτιέσαι σε καθρέφτη

Αστ- φοβητσιάρης : Μάλιστα... πηγαίνουμε τώρα; (πάει να φύγει απ' την άλλη)

Αστ- αυστηρός : Από δωωω (τον αρπάζουν σηκωτό)

ΕΙΚΟΝΑ 7- Η οπισθοχώρηση

Μπαίνουν λαχανιασμένοι Εσμεράλντα- Φοίβος- Τζαλί

Φοίβος: Εσμεράλντα στάσου μην τρέχεις.

Εσμεράλντα: Με κυνηγούν... ο αστυνόμος Φρόλο θέλει να με συλλάβει και έχει στείλει τρεις άντρες να με πιάσουν.

Μπαίνουν και οι αστυνόμοι.

Αστ- αυστηρός : Αστυνομία ακίνητοι!

Αστ- φοβητσιάρης : Πιάστε τους.

Αστ- φλύαρος: Μάλιστα. Ποια είναι η Εσμεράλντα;

Αστ- αυστηρός : Βλάκα! Πιάστους όλους!

Αστ- φλύαρος: Μάλιστα.(πάει προς το Φοίβο, τρώει μια μπουνιά-παρτον κάτω. Τρέχει η Τζαλί στον πεσμένο να δει ν είναι ζωντανός- αυτός φοβάται- πετάγεται- τρέχει- πέφτει πάνω στην Εσμεράλντα- τη ρίχνει κάτω- η Εσμεράλντα λιποθυμάει- πάει ο Φοίβος να την πιάσει- επεμβαίνουν οι άλλοι δύο- τον πιάνουν)

Αφηγητής: Και τώρα απ' τους αστυνόμους ποιος θα τους σώσει; Η Τζαλί με τις φωνές της τον κόσμο προσπαθεί να ξεσηκώσει. Μα κανείς δεν τα βάζει με την αστυνομία, κι όλοι έχουμε αγωνία. Η Τζαλί φωνάζει όσο μπορεί... βρίσκεται σε κατάσταση απελπιστική. Την ακούει όμως ο Κουασιμόδος και τρέχει κατά κει... η βοήθειά του θα είναι αποτελεσματική.

Μπαίνει ο Κουασιμόδος, ελευθερώνει το Φοίβο, και τακτοποιεί τους αστυνόμους.

Οπισθοχώρηση! Οπισθοχώρηση!...

Μένουν η Τζαλί στη λιπόθυμη Εσμεράλντα, ο Φοίβος και ο Κουασιμόδος

Φοίβος: Ποιος είσαι;

Κουασιμόδος: ο καμπούρης της Παναγιάς.(και φεύγει)

Φοίβος: (του φωνάζει)Ευχαριστώ...

Ο Φοίβος παίρνει αγκαλιά την Εσμεράλντα, κι εκείνη συνέρχεται.

Εσμεράλντα: Φοίβο...

Φοίβος: Μικρή μου! Είσαι καλά;

Εσμεράλντα: Μου έσωσες τη ζωή! Φοίβο!... Ήλιε μου! Ζω σε όνειρο... κι εσύ είσαι ο ιππότης που περίμενα... μη μ' αφήσεις... είμαι τόσο ευτυχισμένη!

Φοίβος: Κι εγώ είμαι ευτυχισμένος που σε κρατάω αγκαλιά και μου χαμογελάς... δε θα σ' αφήσω ποτέ αγαπημένη μου...

ΕΙΚΟΝΑ 8- Ο Κουασιμόδος μόνος με τ' αγάλματα

Αφηγητής: Πολύ τρυφερή σκηνή... κι ο Κουασιμόδος την κοιτάζει από κάπου εκεί. Όμως ντρέπεται να εμφανιστεί... σκέφτεται, καλύτερα που η Εσμεράλντα δεν τον έχει δει... του φτάνει που ο Φοίβος τον ευχαρίστησε- που τον κοίταξε και δε φοβήθηκε. Κι αναρωτιέται αν το ίδιο μπορεί να συμβεί, άμα την Εσμεράλντα ποτέ ξαναδεί. Τώρα είναι κουρασμένος πολύ, ας τον αφήσουμε ν' αποκοιμηθεί.

Λαβέρνα: Μπράβο

Κερκήνας: Ε...ύγε

Λαβέρνα: Καταπληκτικά

Βίκτωρ: Συγχαρητήρια ! Έδιωξες εκείνους τους αστυνόμους με πολύ στυλ!

Λαβέρνα: Αυτό θα πει να 'σαι άντρας και να προστατεύεις το κορίτσι σου!

Κουασιμόδος: Το πιο;

Κερκήνας: Ε...σμεράλντα...

Βίκτωρ: Χορεύτρια ...; Με μαύρα μαλλιά...; Μια κατσίκά...; Θυμάσαι;

Κερκήνας: Ε...γώ σίγουρα!

Βίκτωρ: Ίδια οπτασία!

Λαβέρνα: Περισσότερο μοιάζει με γυναίκα! Μπράβο ομορφόπαιδο!

Κουασιμόδος: Ομορφόπαιδο;... όχι, όχι όχι

Βίκτωρ: Ω... μην είσαι μετριόφρων

Λαβέρνα: Σέρνεις τις γυναίκες απ' τη μύτη!

Κουασιμόδος: Εεγώ...

Κερκήνας: Με το μ...αλακό αλλιώς θ...α τη χάσεις

Κουασιμόδος: Ε... ναι, το ξέρω...

Λαβέρνα: Χαλαρά την πετονιά και/ τράβα τη - Χαλαρά την πετονιά και/ τράβα τη- Χαλαρά την πετονιά και/ τράβα τη- Χαλαρά την πετονιά ...

Κερκήνας: Γ...υναίκα είναι ό...χι τσιπούρα.

Κουασιμόδος: Ακούστε... εκτιμώ αυτό που κάνετε φίλοι μου... αλλά ας μην κοροϊδευόμαστε- ανακηρύχτηκα ο πιο άσχημος σ' όλο το Παρίσι, δεν είμαι ο τύπος της... κι ήταν κι αυτή η εικόνα... ο λοχαγός που την κρατούσε αγκαλιά... κι ο έρωτάς τους είχε κάτι από τη λάμψη του ουρανού... εγώ, εδώ πάνω κλεισμένος και μόνος μου, δεν πρόκειται ποτέ να βρω αυτή τη λάμψη ... αν ήξερε ότι για χάρη της έτρεξα εκεί να την προστατέψω

Λαβέρνα: Τι κάθεσαι; Άσε τις ντροπές!

Βίκτωρ: Η αλήθεια πρέπει να λάμψει!

Λαβέρνα: Πας κάτω τη βρίσκεις και... «κυρία μου, χαίρομαι τόσο πολύ που είστε καλά!.. και με ολόκληρο στράτευμα θα τα έβαζα για να σας προστατέψω, τρεις μόνο αστυνόμοι δεν ήταν τίποτα για μένα»

Βίκτωρ: Κι εκείνη που εκτιμά τους γενναίους, πέφτει στην αγκαλιά σου και σε γεμίζει φιλιά.

Κουασιμόδος: Ήταν και ο λοχαγός...

Λαβέρνα: Α ναι τον ξεχάσαμε- λοιπόν πας κάτω -τους βρίσκεις και «φίλε μου. Χαίρομαι που είσαι καλά. Προηγούμενος που σε έσωσα από τους αστυνομικούς, έτρεξα να τους κυνηγήσω και δεν προλάβαμε ούτε να συστηθούμε. Ονομάζομαι Κουασιμόδος, αρχιμουσικός στον καθεδρικό ναό της Νοτρ Νταμ.»

Βίκτωρ: Και η Εσμεράλντα θαμπωμένη από τα κατορθώματά σου, πέφτει στην αγκαλιά σου και σε γεμίζει φιλιά.

Κουασιμόδος: όχι.. καλύτερα όχι.... είμαι ένα τέρας εγώ...

Κερκήνας: Π...οιος το λ...έει, αυτό;

Κουασιμόδος: Μα κοίτα με...

Κερκήνας: Σ...ε β...λέπω.

Λαβέρνα: Σε βλέπω. Με βλέπεις;

Βίκτωρ: Δε βλέπει. Τον βλέπω.

Λαβέρνα: Βλέπω ότι βλέπεις;

Βίκτωρ: Δε βλέπει ότι βλέπω.

Λαβέρνα: Δε βλέπω δε βλέπω

Βίκτωρ: Το τέρας δε βλέπω. Βλέπεις ότι βλέπω;

Λαβέρνα: Βλέπω! Το τέρας δε βλέπω.

Βίκτωρ: Δώσε το χέρι σου.

Κουασιμόδος: Γιατί;

Λαβέρνα: Να σου πω τη μοίρα σου, να σου πω το ριζικό σου! Μεγάλη γραμμή ζωής...

Βίκτωρ: Κι αυτή δείχνει ότι είσαι ντροπαλός. Αλλά για δεξ κι εσύ...

Κουασιμόδος: Τι;

Βίκτωρ: Δε βλέπω γραμμή...

Κουασιμόδος: Γραμμή;

Βίκτωρ: Τέρατος!... ούτε μία γραμμή .

Όλα: Ζήτω!!! Δεν υπάρχει γραμμή! Ο Κουασιμόδος δεν είναι τέρας (επαναληπτικά)

Τραγούδι

Κουασιμόδος

Αν υπήρχε ένας καθρέφτης, από πέτρα και αυτός...

ίσως έλεγε στον κόσμο πως δεν είμαι αποκρουστικός.

Κι αν η πέτρα μόνο ξέρει να διαβάζει την ψυχή,

Τότε καλά μου αγάλματα πάρτε με μαζί!

Αγάλματα

Στην τρελοπαρέα μας έλα αν μπορείς,

μα θα χάσεις το πολύτιμο άγγιγμα ψυχής...
μήπως και εμείς φαινόμαστε για τίποτα ωραίοι;
Μα δέκα φορές πιο άσχημοι , παρά έτσι παγωμένοι.

Ο Κουασιμόδος δεν είναι τέρας – δεν είναι τέρας
Είν' ένας άνθρωπος της μέρας.
Ο Κουάσι είναι τυπός και βάλε!
Όσοι τον ξέρουνε τον πάνε!

Ο Βίκτωρ είναι αετός στη γνώση και στο πνεύμα
Μα και τυφλός καλύτερα, παρά χωρίς στις φλέβες του αίμα.

Βίκτωρ

Θα άγγιζα τα πράγματα, θα ένοιωθα την υφή τους
χιλιάδες συναισθήματα θα μου 'στελνε η αφή τους !

Αγάλματα

Κι ο Κερκήνας κεκεδίζει, τ' όνομά του ως το κε μόνο συλλαβίζει
Αλλά ακόμα και μουγκός, παρά πέτρινος θεός.

Θα ένοιωθε τα χαμόγελα, θα άκουε τη φωνή τους
Οι άνθρωποι θα του 'στελναν γλυκά τη μουσική τους!

Η Λαβέρνα η χοντρή δε χωράει στο σκαλί
Μα κι από πέτρινη ομορφιά, κάλλιο άσχημη γριά.

Λαβέρνα

Χάδι γλυκό στα εγγόνια μου, αγάπη απ' τα παιδιά μου,
Ζέστη στ' όμορφο τζάκι μου, ανθρώπινη η χαρά μου.

Αγάλματα

Γι αυτό αν ήμασταν άνθρωποι,
θα νοιώθαμε ευτυχία!
Και δε θα μας πείραζε
Καμία δυσμορφία.

Και σκέψου, αν χάσεις τα καλά που η φύση σου 'χει δώσει,
Ε τότε θα σκεφτείς για πριν, κακώς η λύπη σου η τόση!

Ο Κουασιμόδος δεν είναι τέρας – δεν είναι τέρας
Είν' ένας άνθρωπος της μέρας.
Ο Κουάσι είναι τυπάς και βάλε!
Όσοι τον ξέρουνε τον πάνε!

ΕΙΚΟΝΑ 9- Ο Κουασιμόδος μόνος

Εμφανίζεται ο πάτερ Φρόλο στο μυαλό του Κουασιμόδου.

Παπάς: Να θυμάσαι ότι οι άνθρωποι σε βλέπουν σαν ένα τέρας, ένα λάθος της φύσης και αυτά τα εγκλήματα η ζωή τα εκδικείται. Μείνε μακριά από τον κόσμο και μην προκαλέσεις την οργή των δυνατών. Να με ακούς Κουασιμόδε, για το καλό σου.

Κουασιμόδος: Πατερούλη συγνώμη αλλά κατέβηκα στην πλατεία. Ήθελα να μείνω κρυμμένος χωρίς να με καταλάβει κανείς αλλά με βρήκανε... λαριλά λαριλά λαριλών... βασιλιά βασιλιά των τρελών... νίκησα στο διαγωνισμό μάσκας! Έγινα βασιλιάς τους! Χαίρεσαι πατερούλη για μένα; Ήμουν στο άρμα πάνω απ' όλους και φωνάζανε τ' όνομά μου! Συγνώμη πατερούλη που έγινα κακός αλλά είχες πει να βοηθάμε όσους βρίσκονται σε ανάγκη... ε, ξέρεις τι θα πάθαινε η Εσμεράλντα αν την πιάνανε οι αστυνόμοι; Δε μπορούσα να μην πάω... Πατερούλη φοβάμαι! Τους έδειρα για να φύγουν... Θα πεις στο Θεό να μη με τιμωρήσει; ... Με είδε και ο αστυνόμος Φρόλο... Μπορεί να έρθει να σου πει ψέματα για μένα... μην τον πιστέψεις! Πατερούλη εγώ δε λέω ψέματα!

Εμφανίζεται η Εσμεράλντα στο μυαλό του. Ξαφνιάζεται

Κουασιμόδος: Α! ... Η Τζαλί με φώναξε γι αυτό ήρθα να βοηθήσω. Ο λοχαγός δε μπορούσε μόνος του να τα βγάλει πέρα! Ήταν τρεις αστυνόμοι – πώς να τους νικήσει; Χορεύετε πολύ ωραία! Πώς; Ε... εντάξει άμα θέλετε να μιλάμε στον ενικό... χορεύεις πολύ ωραία! Εεε... ναι κι εγώ τώρα έχω πολλή δουλειά στο καμπαναριό... τα λέμε μια άλλη φορά! Να ξανάρθεις όποτε θέλεις! Γεια σου... είσαι πολύ όμορφη...

Εμφανίζεται ο Φοίβος στο μυαλό του.

Φοίβος: Είσαι πολύ γενναίος!

Κουασιμόδος: (ντρέπεται που πριν μιλούσε στην Εσμεράλντα. Σαν να απολογείται) Η Τζαλί φώναξε γι αυτό ήρθα να βοηθήσω.

Φοίβος: Σ' ευχαριστώ!

Κουασιμόδος: Εντάξει όποτε χρειαστείς βοήθεια να μου πεις.

Φοίβος: Θέλω να γίνεις φίλος μου

Κουασιμόδος: Ποιος εγώ;

Φοίβος: Θέλεις;

Κουασιμόδος: Εγώ δεν έχω φίλους... είμαι μόνος μου.

Φοίβος: Αν γίνουμε φίλοι θα πηγαίνουμε βόλτες με το άλογό μου και θα διασκεδάζουμε

Κουασιμόδος: Δε μπορώ να βγαίνω έξω γιατί ο κόσμος με φοβάται έτσι που είμαι...

Φοίβος: Εγώ που σε είδα από πολύ κοντά, σε βρίσκω συμπαθητικό. Θα περάσω αύριο να σε πάρω για βόλτα. Γεια σου

Κουασιμόδος: Γεια σου φίλε!!!

Εμφανίζεται ο αστυνόμος Φρόλο στο μυαλό του.

Αστυνόμος: (ειρωνικά)Κανόνισες για αύριο αδερφούλη; Κι εγώ κανόνισα κάτι για σένα: φυλακή! Χα χα χα ...

Κουασιμόδος: Φύγε! Ο πάτερ Φρόλο σου έχει πει να μη με ξαναπλησιάσεις!

Αστυνόμος: επειδή σου έσπασα τα παιγνίδια σου; Και τι να τα έκανες; Αφού κανένα παιδί δεν έπαιζε μαζί σου – όλα σε φωνάζανε τρελοκαμπούρη και σε κυνηγούσαν

Κουασιμόδος: Φύγε! Τώρα έχω έναν φίλο και μαζί τους νικάμε όλους! Κι εσένα θα σε νικήσουμε κι ας είσαι ο αρχηγός αστυνόμος! Φύγε! Φύγε! Φύγε...

ΕΙΚΟΝΑ 10- Το σχέδιο κατά του Κουασιμόδου

Αστυνόμος: Ανίκανοι! Άχρηστοι! Αστυνόμοι της κακιάς ώρας! Ούτε δεμένο γάιδαρο δε μπορείτε να πιάσετε!

Αστ- φλύαρος: Κύριε...

Αστυνόμος: Σιωπή! Ρεμάλια! Πού σας έστειλα ε; για πείτε μου! Στον πόλεμο;;;

Αστ- αυστηρός : Εμείς...

Αστυνόμος: Σιωπή άχρηστε! Πέστε μου αμέσως τί έγινε!

Αστ- φοβητσιάρης : Μάλιστα...

Αστυνόμος: Σιωπή! Σιωπή! Σιωπή! Λέγετε! Πού είναι η τσιγγάνα.

Αστ- αυστηρός : Μα..

Αστυνόμος: Πάψτε βρε! Θα σας κόψω τα πόδια ανόητοι! Λέγετε!!!

Φοβούνται. Δε μιλάνε.

Αστυνόμος: Λέγετε είπα! Απαντήστε! Κατάπιε τη γλώσσα σας;

Αστ- φλύαρος: Μα κύριε μπερδευτήκαμε

Αστυνόμος: Τι μπερδευτήκατε;

Αστ- φλύαρος: Κύριε αστυνόμε, συγγνώμη κιόλας, αλλά μας ρωτάτε την πρώτη φορά, πάμε ν' απαντήσουμε , μας σταματάτε. Δεύτερη ερώτηση- πάμε ν' απαντήσουμε, μας σταματάτε. Τρίτη ερώτηση- πάμε ν' απαντήσουμε, μας σταματάτε. Τέταρτη ερώτηση- πάμε ν' απαντήσουμε, μας σταματάτε. Τι να κάνουμε κι εμείς;

Αστυνόμος: Σιωπή ανόητε! Δε ρωτάω αυτό! Γιατί δε μου φέρατε την Εσμεράλντα ρωτάω!

Αστ- αυστηρός : Την προστάτευαν δύο...

Αστυνόμος: Δύο;! Μετρηθείτε μωρέ!! Μετρηθείτε αμέσως!

1-2-3/ 3-2-1/ 2-1-3/ τρεις!

Αστυνόμος: Τρεις και δεν καταφέρατε δύο;

Αστ- φοβητσιάρης : Μα ο ένας απ' αυτούς κύριε είχε δύναμη ταύρου!!!

Αστυνόμος: Μαλιστα! Κατάλαβα! Ξαφνικά έχουμε στην πόλη μας έναν γίγαντα. Έναν υπεράνθρωπο! Και πού κρυβόταν τόσο καιρό;

Αστ- αυστηρός : Στο καμπαναριό της Παναγιάς.

Αστυνόμος: Χμ... για για για δεεες... αλλάζει το πράγμα. Ο Κουασιμόδος... παρανόμησε! Για να δούμε... έχουμε και λέμε: φυγάδευση καταζητούμενης- αντίσταση κατά της αρχής- βιαιοπραγία. Αυτές είναι αρκετές κατηγορίες για να τον στείλουν στον τροχό των βασανιστηρίων. Να η ευκαιρία που ζητούσα! Ο προστατευόμενος του αδερφού μου, ο Κουασιμόδος, θα βασανιστεί, και ο αδερφός μου θα τιμωρηθεί. Λοιπόν ακούστε με καλά! Ξεχάστε προς το παρόν την ομορφονιά την Εσμεράλντα. Τώρα θα πάτε να πιάσετε τον Κουασιμόδο. Θα τον αλυσοδέσετε και θα τον φέρετε πάνω στον τροχό. Μπρός ακόμα εδώ είστε;(πάνε να φύγουν)Σταθείτε! Το νου σας πως θα καταστρώσετε το σχέδιο. Πρέπει να κινηθείτε προσεκτικά, πονηρά και γρήγορα. Μη ξεχνάτε ότι ο Κουασιμόδος ζει μέσα στην εκκλησία. Και εκεί υπάρχει κάτι που μπορεί να τον προστατέψει αν δεν προλάβετε.

Αστ- φλύαρος: Λέτε για τον πατέρα Φρόλο; Θα μας αρχίσει το κήρυγμα; Λοιπόν μια φορά πήγα στη λειτουργία του: έλεγε έλεγε έψελνε έψελνε, εν τω μεταξύ εκεί δε μπορείς να μιλήσεις!- μαρτύριο! Μετά άρχισε το κήρυγμα:μίλαγε μίλαγε ασταμάτητα! Σας το λέω και πιστέψτε με- σ' όλη μου τη ζωή δεν έχω συναντήσει τόσο φλύαρο άτομο.

Αστ- αυστηρός : Είπε ο γάιδαρος τον πετεινό κεφάλι...

Αστυνόμος: Τον πατέρα Φρόλο χα χα χα όχι δα! Ο παπάς δεν έχει καμιά δύναμη μπροστά στην εξουσία του νόμου. Η εκκλησία είναι το πρόβλημα- είναι τόπος ασύλου.

Αστ- φοβητσιάρης : Ασύλου...

Αστ- αυστηρός : Άσυλο!

Αστ- φλύαρος: Άσυλο; Εκεί που καταφεύγουν οι καταδικασμένοι για να γλυτώσουν από την αστυνομία; Τα βασιλικά ανάκτορα δηλαδή; Τα πριγκιπικά μέγαρα; Τα πανεπιστήμια;- όχι βγάλτα τα πανεπιστήμια εκεί μπαίνουν ακόμη και τανκς. Οι εκκλησίες όμως μάλιστα! Έτσι και ζητήσεις άσυλο μέσα σε ναό, σώθηκες. Εκεί κάθε ανθρώπινος νόμος παύει αυτόματα να ισχύει. Είσαι ασφαλής! Αρκεί βέβαια να μείνεις εκεί μέσα και να μη βγεις ποτέ! Ένα βήμα έξω από το καταφύγιο αυτό, και να ο τροχός, να κι η κρεμάλα, να κι ο σχοινοισμός... Λίγους κατάδικους έχουμε δει να τριγυρνάνε σε αυλές μοναστηριών; Σε σκάλες ανακτόρων; Στον προθάλαμο μιας εκκλησίας για χρόνια ολόκληρα και να ασπρίζουν τα μαλλιά τους;

Αστυνόμος: Τελεία! ... συνεχίζω. Γι αυτό θα βρείτε έναν τρόπο να βγάλετε έξω από την Εκκλησία τον Κουασιμόδο και τότε να τον συλλάβετε, ή να μπειτε μέσα στο ναό και να τον πιάσετε πριν προλάβει να φωνάξει άσυλο. Καταλάβετε;

Αστ- φλύαρος: Μάλιστα αλλά θα ήθελα να προσθέσω ότι και η περίπτωση του ασύλου μπορεί να παραβιαστεί αν προσφύγει κανείς ...(τον κοιτάζει απειλητικά ο αστυνόμος Φρόλο)...το οποίο βέβαια δε θα χρειαστεί στην περίπτωσή μας.

Αστυνόμος: Εξαφανιστείτε!

ΕΙΚΟΝΑ 11- Τα βασανιστήρια του Κουασιμόδου

Αφηγητής: Πηγαίνουν λοιπόν στην εκκλησιά, φωνάζουν έξω τον παπά. Ψέματα λένε φοβερά και πιάνουν τον Κουασιμόδο δολερά. Τώρα νατος αλυσοδεμένος... νοιώθει πως είναι προδομένος . και ο αστυνόμος Φρόλο που τον μισεί, του έχει επιβάλει αυστηρή ποινή. 40 μαστιγώματα επάνω στον τροχό κι άλλη μια ώρα ακίνητος στον ήλιο τον καυτό.

Παπάς: Αρκετά τον τιμωρήσατε! Κοιτάξτε τα ματωμένα του ρούχα- το βασανισμένο του κορμί! Δε σας φτάνει για να θρέψετε τη μανία σας; Θα εξαντλήσετε λοιπόν όλη τη σκληρότητά σας σ' αυτό το πλάσμα; Που ποτέ δεν έβλαψε κανέναν; Που σας υπηρετεί ακούραστα στο πόστο του ως καμπανοκρούστης; Που ζει χειρότερα απ' τον καθένα σας σ' ένα καμπαναριό χωρίς ποτέ να παραπονεθεί;

Αστυνόμος: Ο νόμος τον τιμωρεί αδερφέ μου.

Παπάς: Η ζωή κοντά σας τον τιμωρεί κάθε μέρα σε μοναξιά. Όποιος από σας αντέχει μια τέτοια τιμωρία, αυτός ας έρθει να σφίξει τα σχοινιά του μαρτυρίου του!

Αστυνόμος: Ο νόμος ορίζει να παραμείνει για μια ώρα ακόμα δεμένος εδώ, μέσα στο λιοπύρι, αβοήθητος, χωρίς ούτε σταγόνα νερό.

Παπάς: Ο νόμος αν είχε μάτια να τον δει, θα έδειχνε μεγαλύτερη συμπόνια από εσάς! ... αν είχε νου για να τον κρίνει θα φρόντιζε ήδη τις πληγές του!

Πολίτες: Φύγε παπά φύγε (φωνές από τον κόσμο-αποδοκιμασίες στον παπά)

Κουασιμόδος: νερό νερό

Πολίτης-1: να πάρε τζιτζίκι της κόλασης! στο χρωστάω(του πετάει μια πατσαβούρα στο πρόσωπο)

Παπάς: Εσείς τον κρίνετε απ' τη μορφή του! Για το Θεό! Άσχημος δε σημαίνει και κακός! Δείξτε επιείκεια για αυτόν τον άνθρωπο! Η επιείκεια αδερφοί μου, είναι σπουδαία αρετή. Συντρίβει τους χείμαρρους της οργής.

Πολίτες: Φύγε παπά φύγε (φωνές από τον κόσμο -αποδοκιμασίες στον παπά)

Πολίτης-2: να! Για να μάθεις να μας ξυπνάς νυχτιάτικα με τις καταραμένες καμπάνες σου! ακρίδα της Αιγύπτου (πετάνε διάφορα στον Κουασιμόδο)

Παπάς: Η επιείκεια κρατάει τη δάδα πάνω απ' όλες τις άλλες αρετές! Δίχως αυτή, είναι όλες τυφλές, ψάχνουν το Θεό ψηλαφώντας!

Πολίτες: Φύγε παπά φύγε (φωνές από τον κόσμο- αποδοκιμασίες στον παπά)

Πολίτης-3: στραβοκάνη ! τι λες; Θα ξαναρίχνεις τώρα τα μάγια σου από τους πύργους της Νοτρ Νταμ; (πετάνε διάφορα στον Κουασιμόδο)

Παπάς: Την έπαρση, την ακολουθεί ο όλεθρος κι η κατασχύνη!...

Πολίτες: Φύγε παπά φύγε (φωνές από τον κόσμο- αποδοκίμασίες στον παπά)

Πολίτης-1: στραβούλιακα! Εσύ φταις , αφού, και μόνο που πέρασες από μπροστά της, έκαμες τη γυναίκα μου να γεννήσει παιδί με δυο κεφάλια! (πετάνε διάφορα στον Κουασιμόδο)

Πολίτης-2: Και τη γάτα μου γιατί με έξι πόδια!

Παπάς: Αλίμονο τείχος... μιλώ σε αυτιά από πέτρα!... η καρδιά σας είναι τόσο ικανή να συμπονέσει όσο και ο πάγος να βγάλει σπίθα...

Τραγούδι

Παπάς: Τι άλλο πρέπει να τους πω;

Γιατί δε με ακούνε;

Κοιτάξτε τους πώς χαίρονται

άνθρωπο να χτυπούνε!

Αφηγητής: Αργεί ακόμα ο καιρός

που θα 'ναι ο κόσμος φωτεινός,

θα 'χει τη χάρη του Θεού,

δε θα 'ναι κούκλα του κακού.

Παπάς: Τα μάτια τους μαυρίσανε

απ' την πολλή κακία!

Δαίμονες κατακλύσανε

την ιερή πλατεία!

Αφηγητής: Αργεί ακόμα ο καιρός

που θα 'ναι ο κόσμος ικανός,

να βγει στο δρόμο νικητής

απ' τα σκοτάδια της ψυχής.

Κουασιμόδος: Νερό νερό

Πολίτης-3 ή περισσότεροι: Τέρας! (πετάνε διάφορα στον Κουασιμόδο)

Εσμεράλντα: Σταματείστε! Δείξτε επιείκεια σας παρακαλώ... υποφέρει δεν το βλέπετε; Τι αποτέλεσμα περιμένετε να έχει η κακία σας; Ο λαός μου λέει... πως οι ριπές του παγωμένου βοριά δε μπορούν να κάμουν τον διαβάτη να βγάλει το πανωφόρι του... ο Ήλιος όμως προσφέροντας τις ακτίνες του, τον ζεσταίνει σιγά σιγά κι έτσι τον αναγκάζει να μείνει με το πουκάμισο! Γι αυτό και σεις αν ζητάτε κάτι απ' αυτό το πλάσμα, πιο εύκολα θα το πάρετε με το καλό... μην το βασανίζετε άλλο. (του δίνει νερό απ' το παγούρι της και τον λύνει. Ο Κουασιμόδος κάνει μια κίνηση να την ευχαριστήσει-εκείνη τρομάζει- ο Κουασιμόδος απογοητευμένος εξαφανίζεται στην Εκκλησία)

Αστυνόμος: Τι γυναίκα! Ομορφιά θάρρος και εξυπνάδα! Κάθε φορά που τη βλέπω είναι σα να κοιτάζω ένα άστρο που η λάμψη του με τυφλώνει. Όταν χορεύει γίνεται θύελλα που με παρασέρνει. Αυτή είναι γυναίκα για μένα... ακίνητη συλλαμβάνεσαι !

Η Εσμεράλντα το σκάει μ' ένα σάλτο. Η Τζαλί μπερδεύεται στα πόδια του αστυνόμου για να τον εμποδίσει.

Τζαλί: Όχι, όχι την κυρά μου!

Αστυνόμος: Μα τι στο καλό; (προσπαθεί να ξεμπερδευτεί)

Τζαλί: Αν είσαι άντρας να τα βάλεις μαζί μου!

Αστυνόμος: Παλιοκατσίκα (την πιάνει απ' τα κέρατα)

Τζαλί: Αου... Μανία που έχουν όλοι με τα κερατάκια μου!

Αστυνόμος: Εσύ θα την πληρώσεις τραγί του σατανά

Τζαλί: Αχ αχ αχ δε μ' αρέσει αυτό... αχ αχ βοήθεια με απαγάγουν!

Βγαίνουν απ' τη σκηνή προς τα εκεί που πήγε η Εσμεράλντα. Μπαίνει η Εσμεράλντα από την άλλη ακούγοντας ακόμα τις φωνές της Τζαλί.

ΕΙΚΟΝΑ 12- Ο αστυνόμος Φρόλο θέλει την Εσμεράλντα

Εσμεράλντα: Η Τζαλί έμεινε πίσω... θα κρυφτώ να την περιμένω...

Μπαίνει ο αστυνόμος σέρνοντας τη Τζαλί απ' τα κέρατα

Εσμεράλντα: Τζαλί!!! Αφήστε την – Πού την πάτε;

Αστυνόμος: Μπα μπααα... Για δες ποιαν έχουμε στην παρέα μας

Εσμεράλντα: Αστυνόμε Φρόλο, η Τζαλί δεν έκανε τίποτα! Εμένα κυνηγάτε- Αφήστε την!

Αστυνόμος: Έχουμε καιρό για σένα... Άλλωστε θα μου ήταν εξαιρετικά δυσάρεστο να χάσω τόσο γρήγορα το θέαμα να χορεύει ένα θεϊκό πλάσμα όπως είσαι εσύ! Άλλο σκέφτομαι τώρα. Αλήθεια πόσον καιρό έχουμε να δούμε ένα κατοικίδιο στην κρεμάλα; Α ναι... τώρα που τα σκέφτομαι... πριν ένα μήνα δεν κρεμάσαμε τη γουρούνα του Ζιλέ Σουλάρ;

Εσμεράλντα: Σας παρακαλώ! Ελευθερώστε την! Πιάστε εμένα... ωραία έδωσα λίγο νερό και βοήθησα τον καμπανοκρούστη της Παναγιάς... είμαι έτοιμη να περάσω τα ίδια βασανιστήρια μ' αυτόν όπως ορίζει ο νόμος.

Αστυνόμος: Δε φτάνει

Εσμεράλντα: Τι εννοείτε; Έχω μαζέψει και κάποια χρήματα από το νούμερο της Τζαλί. Θα σας τα δώσω.

Αστυνόμος: Άκουσέ με... δε χρειάζεται να περάσεις κανένα βασανιστήριο, ούτε να δώσεις λεφτά. Εγώ σε αγαπώ! Δεν έχω δει γυναίκα πιο όμορφη από σένα! Έλα μαζί μου- παντρέψου με και στο εξής δε θα φοβάσαι τίποτα! Δε θα κινδυνεύεις στους δρόμους-εγώ θα σε προστατεύω

Εσμεράλντα: Ποτέ! Η καρδιά μου ανήκει στο Φοίβο...

Αστυνόμος: Στον ποιον; Τι λες τώρα; Μη μ' εξοργίζεις! Σ' αγαπώ ακούς; Θα γίνεις δική μου αλλιώς θα σε καταστρέψω! Κοίταξέ με!.. τόση φρίκη σου προξενώ;

Εσμεράλντα: Φοίβο...

Αστυνόμος: Μην ξαναπείς αυτό το όνομα, τ' ακούς; Δε φαντάζεσαι ως πού μπορώ να φτάσω! Αν δε σ' αποκτήσω εγώ, κανείς άλλος δεν πρόκειται να σ' έχει!

Εσμεράλντα: Μα τι σας έχω κάνει; Τόσο πολύ με μισείτε; Τι έχετε εναντίον μου; Τζαλί... κουράγιο

Αστυνόμος: Α μάλιστα το ζωντανό σου... έλα αύριο στην πλατεία της Παναγιάς, στο λαϊκό δικαστήριο που θα στηθεί για χάρη της, να δεις την κατσικά σου να πηγαίνει στην κρεμάλα. Εκτός και αν μέχρι τότε αλλάξεις γνώμη για μας τους δύο, οπότε θα την πάρεις πίσω σώα και αβλαβή.

ΕΙΚΟΝΑ 13- Το λαϊκό δικαστήριο

Αφηγητής: Νατος ο κόσμος. Ξαναμαζεύτηκε μπροστά στην Παναγία, για την κατσικά νόμιζε θα βγάλει ετυμηγορία. Όμως ο Φρόλο παγίδα ετοίμαζε- το δίκτυ του είχε πλέξει... την Εσμεράλντα θα δίκασε αν άλλον αυτή είχε διαλέξει.

Αστυνόμος: Αποφάσεις;

Εσμεράλντα: Είσαι κακός – μου προκαλείς αηδία.

Αστυνόμος: Δες τότε την αγαπημένη σου κατσικά να πεθαίνει.

Εσμεράλντα: Θα την υπερασπιστώ εγώ! Ο κόσμος τη συμπαθεί- γελάει με τα νούμερά της!

Αστυνόμος: Είσαι αφελής! Να θυμάσαι... ή εγώ ή κανείς!/ Πολίτες του Παρισιού. Φέρνω μπροστά σας αυτό το ζώο και το κατηγορώ ότι εμποδίζει το έργο της αστυνομίας! Όλοι είδατε πώς μου χίμηξε χθες. Είναι επικίνδυνο και κινδυνεύει και η δική σας ασφάλεια.

Εσμεράλντα: Πολίτες του Παρισιού όλοι γνωρίζετε τη Τζαλί! Τζαλί χαιρέτα τον κόσμο!
(ένα χτύπημα του ντεφιού και η Τζαλί υποκλίνεται)

Πολίτες: Ωωω... Χριστέ μου

Εσμεράλντα: Είναι η κασικούλα μου που σε κάθε παράσταση που δίνουμε σας κάνει να γελάτε με τα νούμερά της... δε μπορεί να μη θυμάστε... εγώ σας θυμάμαι όλους που χειροκροτούσατε- έλα Τζαλί τι μήνα έχουμε;(ντέφι μπροστά και η Τζαλί κάνει ένα χτύπημα)-δηλαδή, Ιανουάριος...

Πολίτες: Ααα ... Παναγία μου

Εσμεράλντα: Τζαλί δείξε στο αγαπητό κοινό ποια η μοίρα αυτού που πέφτει στα χέρια του αστυνόμου... (ντέφι στη μασχάλη και η Τζαλί κάνει την κρεμασμένη)

Αστυνόμος: Αν ο δαίμονας που εξουσιάζει την κασικά αυτή και που αντιστάθηκε έως τώρα σε όλους τους εξορκισμούς επιμένει στις μαγγανείες του, αν προτίθεται να τρομοκρατήσει με αυτές το δικαστήριο, τον προειδοποιούμε ότι θα αναγκαστούμε να τον αντιμετωπίσουμε δια της αγχόνης και της πυράς.

Εσμεράλντα: Δε ξέρει τι λέει- τα 'χει χαμένα!

Αστυνόμος: Με θέλεις; Μπορώ ακόμη να σε σώσω!

Εσμεράλντα: Φύγε δαίμονα αλλιώς θα σε μαρτυρήσω

Αστυνόμος: Κανείς δε θα σε πιστέψει το μόνο που θα πετύχεις είναι να φορτωθείς και το σκάνδαλο. Τώρα θ' αποδείξω ότι είσαι μια μάγισσα. Λέγε γρήγορα με θέλεις;

Εσμεράλντα: Μακριά μου τέρας ! δολοφόνε! Εγώ, να γίνω δική σου; Ποτέ! Ποτέ!
Καλύτερα να πεθάνω ! Τίποτε δε θα μας ενώσει, ούτε η Κόλαση! καταραμένε!

Αστυνόμος: Καλά λοιπόν! Πέθανε αφού το θέλεις... . όμως κανείς δε θα σε κάνει δική του. (στον κόσμο)Επίσης καταγγέλλω ότι η νεαρή αυτή τσιγγάνα, λαμβάνει μέρος σε δαιμονικές συνάξεις, σε σατανικά όργια

Εσμεράλντα: Ψέματα!

Αστυνόμος: Σε μάγια με βρικόλακες

Εσμεράλντα: Ψέματα!

Αστυνόμος: Ποια μεγαλύτερη απόδειξη χρειάζεστε αγαπητοί μου , απ' το ότι η γυναίκα αυτή συναναστρέφεται το διάβολο με τη μορφή αυτής εδώ της κασίκας! Δεν την είδατε και μόνοι σας να της μιλάει; Και δεν τρομάξατε κι εσείς όταν η κασικά – διάβολος ανταποκρίθηκε σε όλες τις προσταγές της μάγισσας; Η απόφαση είναι δική σας...

Πολίτες: Είναι μάγισσα – θάνατος – στην κρεμάλα – θάνατος στη μάγισσα!(μόνο ο Φοίβος και ο Κουασιμόδος φώναζαν «αθώα» και ο παπάς προσευχόταν)

ΕΙΚΟΝΑ 14- Το Άσυλο

Αφηγητής: τι αδικία κυριαρχεί στον κόσμο που βρίσκεται εκεί... Την Εσμεράλντα που πριν χειροκροτούσαν, τώρα στην κρεμάλα ευχαρίστως οδηγούσαν. Η Εσμεράλντα δεν μπορεί τίποτα να πει... Ο Φοίβος έχει τρομοκρατηθεί. Δεν ξέρει τι να κάνει- ένας είναι αυτός, πώς με όλους να τα βάλει; Τον Κουασιμόδο κοιτάζει κι ελπίζει,... όπως και πριν να έρθει να βοηθήσει. Και ο Κουασιμόδος κοιτάζει και κοντεύει να εκραγεί... την κακία του κόσμου δε μπορεί άλλο να ανεχτεί! Ποια θα 'ταν όμως η καλύτερη ταχτική; Γι αυτόν; Η Εσμεράλντα να εξαφανιστεί από κει! Πώς όμως; Προφανώς έχει ξεχάσει... τη λέξη άσυλο πως μπορεί να φωνάξει... Ένα παιδί! Να πάει να του θυμίσει αυτό που ο ίδιος έχει λησμονήσει! Άσυλο! Τη λέξη αυτή τη μαγική, που την οργή του όχλου συγκρατεί... Μόνο ένα παιδί μπορεί τη λέξη άσυλο να πάει να του πει! Ένα παιδί μόνο μπορεί, να γίνει αόρατο πουλί! τους αστυνόμους να προσπεράσει, και στου Κουασιμόδου το αυτί να φτάσει. Να του ψιθυρίσει σαν τιτίβισμα γλυκό , τη λέξη: άσυλο.

Ένα παιδί ανεβαίνει στη σκηνή, περνά ανάμεσα από τους αστυνόμους, και ψιθυρίζει στον Κουασιμόδο τη λέξη: άσυλο. Ο Κουασιμόδος τότε τρέχει- αρπάζει την Εσμεράλντα- πηγαίνει στα σκαλιά της εκκλησίας και φωνάζει άσυλο (πάλι και πάλι)

Τραγούδι

Σε άγρια ύψη βρίσκεται

απλώνεται στο άπειρο.

Τα χείλη του καίει η φωνή

που λέει τη λέξη: άσυλο

Δεν κρύβεται άλλο, μα ξεσπά.

Ορμά με λύσσα στο άδικο.

Τα βέλη του είναι φλογερά

και στάζουν τη λέξη: άσυλο

Δεν υπακούει στη λογική

και ταξιδεύει στο άυλο

ελεύθερος πραγματικά

πάνω στη λέξη: άσυλο

Σε άγρια ύψη βρίσκεται

απλώνεται στο άπειρο.

Ελεύθερος πραγματικά

πάνω στη λέξη: άσυλο

ΕΙΚΟΝΑ 15- Η ασχήμια γνωρίζει την ομορφιά

Αφηγητής: Κι έτσι η ασχήμια έσωσε την ομορφιά! Τώρα οι δυο τους πρόκειται να γνωριστούν καλά. Θα κοιταχτούν από κοντά, θα καταλάβουν πως είναι λάθος απ' τη μια... η ασχήμια να ντρέπεται την ομορφιά. Κι από την άλλη, η ομορφιά για την ασχήμια να 'χει απέχθεια μεγάλη. Θα κοιταχτούν τόσο καλά, που θα το δούνε καθαρά πως μια μάσκα είναι τελικά τόσο η ασχήμια όσο κι η ομορφιά.

Κουασιμόδος: Εδώ μπορείς να κοιμάσαι...

Εσμεράλντα: (τρομάζει από τη μορφή του)Συγνώμη

Κουασιμόδος: (ταυτόχρονα)Συγνώμη... Σε φοβίζω. Είμαι πολύ άσχημος έ; Μη με κοιτάς καθόλου. Άκουσέ με μόνο. Τη μέρα θα μένεις εδώ. Τη νύχτα μπορείς να τριγυρνάς σε όλη την εκκλησία. Αλλά μη βγεις έξω, ούτε μέρα ούτε νύχτα. Αλλιώς πάει, χαθήκαμε. Θα σε σκοτώσουν.

Εσμεράλντα: Σ' ευχαριστώ που μ' έσωσες... (όχι πολύ σίγουρα)έλα πιο κοντά

Κουασιμόδος: Όχι όχι. (καλύπτοντας με τα χέρια του τα άσχημα σημεία του προσώπου του)Θα πάω εκεί που είναι σκοτεινά. Δεν νιώθω άνετα όταν με κοιτάς. Από οίκτο δεν στρέφεις το βλέμμα σου αλλού. Από κει θα σε κοιτάζω χωρίς να με βλέπεις. Είναι καλύτερα έτσι.

Εσμεράλντα: Ο Φοίβος μου είπε πόσο πολύ μας βοήθησες... κι εμένα και την αγαπημένη μου κατσικούλα την Τζαλί μου!

Κουασιμόδος: Η δυστυχία μου είναι πως μοιάζω ακόμη πολύ με άνθρωπο. Θα 'θελα να 'μουν κανονικό ζώο σαν την κατσικά σου...

Εσμεράλντα: Μα... γιατί;

Κουασιμόδος: έχω τους λόγους μου.(κρύβεται στο σκοτάδι)

Η Εσμεράλντα κοιμάται ενώ ο Κουασιμόδος την παρακολουθεί. Ξαφνικά ακούει βήματα και ορμάει στον εισβολέα, που μέσα στο μισοσκόταδο νομίζει πως είναι ο αστυνόμος, και τον σπρώχνει προς τα έξω.

Φοίβος: Οου,ου ήρεμα!

Κουασιμόδος: Έξω αστυνόμη- φύγε- δρόμο!

Φοίβος: Φίλος είμαι! / Κουασιμόδος: φύγε/ Φοίβος: Ο Φοίβος θυμάσαι;/ Κουασιμόδος: έξω!/ Φοίβος: στάσου!/ Κουασιμόδος: (τον αρπάζει και τον σηκώνει) έξω!/ Φοίβος: Ήρθα για την Εσμεράλντα-για το καλό της!

Ο Κουασιμόδος ανακόπτει την ορμή του.

Φοίβος: Θέλω να πεις στην Εσμεράλντα ότι φεύγω απόψε να πάω στο βασιλιά να ζητήσω χάρη γι αυτήν. Είναι ο μόνος τρόπος να την ελευθερώσω. Θα της το πεις; Μου το υπόσχεσαι;

Κουασιμόδος: Εντάξει...

Φοίβος: Μήπως μπορείς... να με κατεβάσεις; (τον αφήνει) Πες της πως δε θ' αργήσω (πάει να φύγει αλλά κοντοστέκεται) Α κάτι ακόμα... πες στην Εσμεράλντα ότι είναι πολύ τυχερή!

Κουασιμόδος: Γιατί;

Φοίβος: Που είσαι φίλος της!

Ο Κουασιμόδος επιστρέφει στην Εσμεράλντα και την κοιτάζει που κοιμάται. Η Εσμεράλντα ξυπνά και τρομάζει

Κουασιμόδος: Μη φοβάσαι. Εγώ είμαι. Κάθισα να σε δω που κοιμάσαι. Δε σε πειράζει που σε κοιτάζω να κοιμάσαι; Τι μπορεί να σε πειράζει αν είμαι εδώ όταν έχεις τα μάτια κλειστά; Να, κρύφτηκα τώρα. Μπορείς να ξανανοίξεις τα μάτια.

Εσμεράλντα: Βγες από κει...

Κουασιμόδος: Όχι όχι. Η κουκουβάγια δεν μπαίνει στη φωλιά του κορυδαλλού.

Εσμεράλντα: Έλα μη ντρέπεσαι... εγώ δε φοβάμαι πια

Βγαίνει δειλά αλλά καλυμμένος με τα χέρια του.

Κουασιμόδος: Ποτέ δεν είχα δει την ασχήμια μου όπως τώρα. Όταν συγκρίνω τον εαυτό μου μαζί σου, νιώθω μεγάλη λύπη για το φτωχό και δυστυχισμένο τέρας που είμαι! Πρέπει να σου δίνω την εντύπωση ζώου. Πες την αλήθεια. Εσύ είσαι ηλιαχτίδα, δροσοσταλίδα, κελάδημα πουλιού. Εγώ είμαι κάτι το απαίσιο. Ούτε άνθρωπος, ούτε ζώο, κάτι πιο τραχύ, πιο ποδοπατημένο κι από πέτρα ακόμη!

Εσμεράλντα: Είσαι πολύ αξιόλογος Κουασιμόδε. Και τυχερός... που είσαι ελεύθερος. Εγώ είμαι κατατρεγμένη... όπως και ο λαός μου.

Κουασιμόδος: Όχι! Εσύ είσαι εδώ! Κανείς δε μπορεί να σε πειράξει- έχεις άσυλο!

Εσμεράλντα: Αλλά όχι ελευθερία! Οι τσιγγάνοι δε μπορούν να ζήσουν σε πέτρινους τοίχους καλέ μου φίλε...

Κουασιμόδος: Άκουσέ με... Ο Φοίβος

Εσμεράλντα: (τον διακόπτει) Ο Φοίβος! Πού είναι; Είναι εδώ;

Κουασιμόδος: Ήταν πολύ βιαστικός-έφυγε για το παλάτι- να ζητήσει από το βασιλιά χάρη για σένα. Εγώ θα σε φροντίζω μέχρι να γυρίσει.

Εσμεράλντα: Είσαι πολύ αξιόλογος Κουασιμόδε. Α και κάτι ακόμα... είμαι τυχερή που είσαι φίλος μου...

ΕΙΚΟΝΑ 16- Η μετάνοια του αστυνόμου Φρόλο

Ο αστυνόμος Φρόλο εμφανίζεται στα σκαλιά της εκκλησίας μεθυσμένος και φωνάζει.

Αστυνόμος: Πάτερ Φρόλοοοο. Βγες να με δειξεις. Σήμερα σου κάνω τη χάρη που ζητούσες, Ήρθα για επίσκεψη- την πρώτη, και την τελευταία μου επίσκεψη... (βγαίνει ο παπάς) ω, συγγνώμη!... Μήπως σε διέκοψα από την προσευχή σου... τρισεύγενε αδερφέ μου;

Παπάς: Είσαι μεθυσμένος.

Αστυνόμος: Όχι όχι... ήπια λίγο στην υγεία της Εσμεράλντας, λίγο στην υγεία του Κουασιμόδου, στην επιτυχία του, στην ατιμωρησία...

Παπάς: Είσαι μεθυσμένος. Πήγαινε να κοιμηθείς.

Αστυνόμος: Τς Τς Τς Τς Τς ... Βλέπεις αδερφέ μου το δράμα μου! Με παρακαλάς να 'ρθω να σε επισκεφτώ, κι όταν έρχομαι με διώχνεις! Και το αστείο είναι ότι δεν είσαι ο μόνος. Όλα γύρω μου με διώχνουν! Με διώχνει κάθε παράθυρο που κλείνει όταν περνάω- κάθε σκιά που στρίβει στη γωνία όταν με συναντά, κάθε άγαλμα που γουρλώνει τα μάτια του όταν με αντικρίζει...

Παπάς: Έλα μέσα να ηρεμήσεις

Αστυνόμος: Όχι... Όχι! Ο ναός αυτός με κυνηγάει! Θέλει να με καταστρέψει- οι πέτρες του με απειλούν- οι καμπάνες του με τρελαίνουν- ουρλιάζουν στ' αυτιά μου: φύγε! Φύγε!

Παπάς: Είσαι αναστατωμένος. Άφησέ με να σε βοηθήσω. Μείνε μαζί μου- να βρούμε ξανά το δρόμο- να ξεκινήσουμε απ' την αρχή...

Αστυνόμος: Μια αρχή... αυτό θα κάνω. Μακριά από δω- εκεί που δε θα τον ακούω να με κοροϊδεύει με τις καμπάνες του ούτε θα με φτάνουν οι φωνές του κόσμου να με περιγελούν για την ήττα μου...

Παπάς: Οι καμπάνες του; Μιλάς για τον Κουασιμόδο; Τι σου έχει κάνει;

Αστυνόμος: Τον βρίσκω πάντα μπροστά μου! Πρώτα μου παίρνει την αγάπη του αδερφού μου, τώρα την Εσμεράλντα!

Παπάς: Σ' έχει πλανέψει ο εγωισμός σου και τον αδικείς. Αν τον είχες ποτέ πλησιάσει, θα καταλάβαινες ότι ο Κουασιμόδος είναι άκακος. Και αδικείς κι εμένα- που σε νοιάζομαι καλύτερα από αδερφός- σε νοιάζομαι και σ' αγαπώ σαν πατέρα. Ίσως να μη διάλεξα τον καλύτερο τρόπο να στο δείξω... αλλά ας σταματήσουμε να λογομαχούμε για ότι μας χωρίζει- ας προσπαθήσουμε να βρούμε αυτά που μας ενώνουν- μην το αρνείσαι- δείξε μου εμπιστοσύνη!

Αστυνόμος: Είναι αργά πια για μένα. Δε μπορώ να μείνω αλλά δε θέλω και να φύγω χωρίς να σου έχω πει αυτό: ξέρω ότι δε θα είχα φτάσει εδώ αν σε είχα εμπιστευτεί από νωρίς- αν δεν απέρριπτα τις συμβουλές σου πριν καν τις ακούσω, η ζωή μου θα ήταν διαφορετική... δε φταις εσύ. Κανείς δε φταίει- μόνο εγώ. Παραδόθηκα στην ασυδοσία και να που κατέληξα: στην αυτοεξορία- γιατί θα φύγω. Κάθε δρόμος που περπατώ με οδηγεί έξω απ' την πόλη. Ο αέρας που αναπνέω έχει βαρύνει- με πνίγει- δεν αντέχω άλλο. Η ίδια μου η σκιά με καταδιώκει για όλες μου τις αδικίες.

Παπάς: Μην απελπίζεσαι- αφού αναγνωρίζεις τα λάθη σου μπορείς ν' αλλάξεις τα πάντα! Τώρα η καρδιά σου θα έχει την ευκαιρία να νιώσει το μεγαλείο της καλοσύνης... πάρε τις αποφάσεις σου κι όταν θα 'σαι έτοιμος, όποτε το θελήσεις, εγώ θα είμαι εδώ...

Αστυνόμος: Σ' ευχαριστώ... αδερφέ μου! (πάει να φύγει)

Παπάς: Αυτή τη φορά το νιώθω- θα είμαι περήφανος για σένα... στο καλό...

ΕΙΚΟΝΑ 17- Τέλος καλό, όλα καλά !

Αφηγητής: Κι έτσι ο αστυνόμος Φρόλο φεύγει μακριά. Να γλυτώσει ζητάει απ' τον εαυτό του που τον κυνηγά... Κι εμείς μένουμε εδώ, με μια άλλη απορία... ποιος θα μπορούσε να μας πει του Φοίβου την πορεία.

Φοίβος: Φίλοι μου να με! Γύρισα πίσω και το τι έγινε εγώ θα σας εξιστορήσω. Δυο μέρες ταξίδεψα με έναν σκοπό: να πάρω μια χάρη γι αυτήν που αγαπώ. Στ' ανάκτορα με δέχτηκαν τα βασιλικά, ευτυχώς την ανδρεία μου την είχαν ακουστά. Ο βασιλιάς με άκουσε με προσοχή! Ζήτησε μάλιστα να γνωρίσει την έξυπνη Τζαλί. Την κάλεσε να πάει στ' ανάκτορα τα βασιλικά, παράσταση να δώσει... με την κυρά της φυσικά! Κι εδώ έχω το χαρτί όπου ο βασιλιάς έβαλε την υπογραφή, η Εσμεράλντα να ελευθερωθεί!

Αφηγητής: Ζήτωωω! Εσμεράλντα ήρθε ο Φοίβος! Ας φωνάξουμε δυνατά: Εσμεράλντα είσαι ελεύθερη ξανά (επαναληπτικά). Τέλος καλό, όλα καλά! Τώρα γύρω μας μόνο χαρά!

Αν σας άρεσε η ιστορία αυτή, σας λέω πως κάτι δεν το έχουμε πει... το μυστικό για να μάθετε, το βιβλίο να διαβάσετε. Όχι όμως το παιδικό, αλλά το βιβλίο «η Παναγία των Παρισίων» του Βίκτωρος Ουγκώ.

Για την ώρα ας σκεφτούμε πόσο λάθος είναι να περιφρονούμε... ανθρώπους με καλή ψυχή, όσο διαφορετικοί κι αν είναι αυτοί.

Εσμεράλντα: Μα ... τι γίνεται παιδιά; Ο Κουασιμόδος λείπει!... τον βλέπετε πουθενά;

Αγάλματα: Νατος νάτος! Εκεί κάτω τριγυρνά... μην τον αφήσετε να φύγει, δώστε του μια αγκαλιά... Πάρτε τον απ' το χέρι και φέρτε τον εδώ, σε λίγο θα στήσουμε μεγάλο χορό!

Φοίβος: Ελάτε ελάτε, φέρτε τον εδώ, είναι φίλος μας πολύ καλός!

Αγάλματα: Ελάτε βιαστείτε αρχίζει ο χορός!

Τραγούδι

Αν είσαι όρθιος όμως δείχνεις σκυφτός, με μια καμπούρα που τρομάζει Θεός
Δεν πειράζει- είναι μάσκα

Αν είν' τ' αυτιά σου πολύ πεταχτά, αν τα δοντάκια σου είναι όλα στραβά
Δεν πειράζει- είναι μάσκα

Αν τα μαλλιά σου είναι ίσια ή σγουρά ή τα μαλλιά σου είναι όλα λευκά
Δεν πειράζει- είναι μάσκα

Άμα τα μάτια σου είναι σχιστά, ή τα ματάκια σου είναι πολύ γουρλωτά
Δεν πειράζει- είναι μάσκα

Άμα η μύτη σου είναι στραβή, αν το κεφάλι σου είναι γουλί
Δεν πειράζει- είναι μάσκα

Δεν έχει αξία μόνο η μορφή, αξία έχει και η ψυχή.

Άμα το δέρμα σου είναι χλωμό, αν είναι κόκκινο ή μελαμψό
Δεν πειράζει- είναι μάσκα

Αν τραγουδάς κι όλοι φεύγουν να μη σε ακούν, αν οι κινήσεις σου θυμίζουν καρτούν
Δεν πειράζει- είναι μάσκα

Αν δείχνεις νάνος μπροστά στους ψηλούς, αν μοιάζεις γίγαντας μπροστά στους κοντούς
Δεν πειράζει- είναι μάσκα

Αν προτιμάς να κοιτάζεις αντί να μιλάς, αν σιδεράκια έχεις όταν γελάς
Δεν πειράζει- είναι μάσκα

Όπως κι αν είσαι μην ξεχνάς, αξία έχει ν' αγαπάς.

Τέλος